

Dziennik Urzędowy C 82

Unii Europejskiej

Tom 50

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

14 kwietnia 2007

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	IV <i>Zawiadomienia</i>	
	ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Trybunał Sprawiedliwości	
2007/C 82/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 69 z 24.3.2007.	1
	V <i>Ogłoszenia</i>	
	POSTĘPOWANIA SĄDOWE	
	Trybunał Sprawiedliwości	
2007/C 82/02	Sprawa C-34/04: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Licencje połowowe — Rozporządzenie (WE) nr 3690/93 — Statki Wiron III i Wiron IV — Trwały transfer tych statków do Argentyny)	2
2007/C 82/03	Sprawa C-150/04: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 30 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Danii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ pracowników — Swoboda świadczenia usług — Swobodny przepływ kapitału — Swoboda przedsiębiorczości — Podatek dochodowy — Zabezpieczenia na starość — Przystąpienie do towarzystwa emerytalnego mającego siedzibę w innym państwie członkowskim — Ustawodawstwo podatkowe — Ograniczenie możliwości odliczenia lub wyłączenia od dochodu podlegającego opodatkowaniu składek zapłaconych w ramach programu emerytalnego — Nadzórne względy interesu ogólnego — Skuteczność kontroli podatkowych — Spójność systemu podatkowego — Symetria systemu podatkowego — Konwencja o unikaniu podwójnego opodatkowania)	2
2007/C 82/04	Sprawa C-199/04: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 85/337/EWG i 97/11/WE — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko — Istotna zmiana sposobu użytkowania budowli lub terenu — Niedopuszczalność skargi)	3

2007/C 82/05	Sprawa C-345/04: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Centro Equestre da Leziria Grande Lda przeciwko Bundesamt für Finanzen (Swoboda świadczenia usług — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Przedstawienia i lekcje jazdy konnej organizowane w jednym państwie członkowskim przez spółkę mającą siedzibę w innym państwie członkowskim — Uwzględnienie wydatków poniesionych na wykonywanie działalności — Przesłanki — Bezpośredni związek gospodarczy z dochodami osiągniętymi w państwie, w którym wykonywana jest działalność gospodarcza)	3
2007/C 82/06	Sprawa C-239/05: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel — Belgia) — BVBA Management, Training en Consultancy przeciwko Benelux-Merkenbureau (Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Wniosek o rejestrację znaku towarowego dla zbioru towarów i usług — Badanie oznaczenia przez właściwy organ — Uwzględnienie wszystkich istotnych okoliczności faktycznych — Kompetencje sądu krajowego rozpoznającego skargę)	4
2007/C 82/07	Sprawa C-266/05 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 lutego 2007 r. — José María Sisón przeciwko Radzie Unii Europejskiej (Odwołanie — Dostęp do dokumentów instytucji — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Wyjątki — Interes publiczny — Bezpieczeństwo publiczne — Stosunki międzynarodowe — Dokumenty będące podstawą decyzji Komisji wprowadzającej środki restrykcyjne skierowane przeciwko niektórym osobom, mające na celu zwalczanie terroryzmu — Dokumenty niejawne — Odmowa dostępu — Odmowa podania nazwy państwa, od którego pochodzą niektóre z tych dokumentów)	4
2007/C 82/08	Sprawa C-270/05: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Areios Pagos — Grecja) — Athinaiki Chartopoïia AE przeciwko L. Panagiotidisowi i in. (Zwolnienia grupowe — Dyrektywa Rady 98/59/WE — Artykuł 1 ust. 1 lit. a) — Zakończenie działalności przedsiębiorstwa spowodowane wolą pracodawcy — Pojęcie „przedsiębiorstwa”)	5
2007/C 82/09	Sprawa C-292/05: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Efeteio Patron — Grecja) — E. Lechouritou, V. Karkoulas, G. Pavlopoulos, P. Brátsikas, D. Sotiropoulos, G. Dimopoulos przeciwko Dimosio tis Omospondiakis Dimokratias tis Germanias (Konwencja brukselska — Artykuł 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze — Zakres stosowania — Sprawy cywilne i handlowe — Pojęcie — Powództwo o odszkodowanie wniesione przez spadkobierców ofiar masakr wojennych w umawiającym się państwie przeciwko innemu umawiającemu się państwu w związku z działaniami jego sił zbrojnych)	5
2007/C 82/10	Sprawa C-435/05: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden-Niderlandy) — Investrand BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën (Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 17 ust. 2 — Prawo do odliczenia — Koszty związane z usługami doradczymi, z których skorzystano w ramach postępowania arbitrażowego dotyczącego ustalenia kwoty wierzytelności stanowiącej część majątku przedsiębiorstwa, jednakże powstałej w okresie, w którym wierzyciel nie był jeszcze podatnikiem podatku VAT)	6
2007/C 82/11	Sprawa C-3/06 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 lutego 2007 r. — Groupe Danone przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Grzywny — Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien — Komunikat w sprawie współpracy)	6
2007/C 82/12	Sprawa C-114/06: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 8 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Słowackiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 96/48/WE — Sieni transeuropejskie — Interoperacyjność transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości — Brak transpozycji)	7
2007/C 82/13	Sprawa C-183/06: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 15 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München — Niemcy) — Ruma GmbH przeciwko Oberfinanzdirektion Nürnberg (Wspólna taryfa celna — Nomenklatura Scalona — Klasyfikacja taryfowa — Pozycja 8529 — Podpozycja 8529 90 40 — Membrana klawiatury przeznaczona do telefonu komórkowego)	7

2007/C 82/14	Sprawa C-324/06: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/116/WE — Włączenie drożdży <i>Candida guilliermondii</i> do załącznika do dyrektywy 82/471/EWG — Brak ustanowienia niezbędnych przepisów) 8	8
2007/C 82/15	Sprawa C-12/05 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 14 grudnia 2006 r. — Herbert Meister przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Odwołanie — Zatrudnienie — Przeniesienie szefa działu na stanowisko doradcy prawnego wiceprezesa ds. prawnych — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście nieuzasadnione) 8	8
2007/C 82/16	Sprawa C-368/05 P: Postanowienie Trybunału z dnia 8 grudnia 2006 r. — Polyelectrolyte Producers Group przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i Radzie Unii Europejskiej (Odwołanie — Decyzja Rady w sprawie określenia stanowiska Wspólnoty — Decyzja mieszanego komitetu EOG zezwalająca Królestwu Norwegii na stosowanie wobec akrylamidu bardziej restrykcyjnych limitów stężenia niż dopuszczalne we Wspólnocie) 9	9
2007/C 82/17	Sprawa C-373/05 P: Postanowienie Trybunału z dnia 22 stycznia 2007 r. — Bart Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Urzędnicy — Decyzja o nieawansowaniu urzędnika do grupy zaszerogowania LA5 — Uprzednie zażalenie — Tożsamość przedmiotu i podstawy — Odwołanie oczywiście bezzasadne) 9	9
2007/C 82/18	Sprawa C-57/06: Postanowienie Trybunału z dnia 26 stycznia 2007 r. — Elisabetta Righini przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Urzędnicy — Członkowie personelu tymczasowego — Zaszeregowanie do grupy i na stopień — Zaszeregowanie do wyższej grupy — Zniekształcenie faktów — Błędy w uzasadnieniu — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne) 9	9
2007/C 82/19	Sprawa C-126/06: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 19 stycznia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Protodikeio Tripolis — Grecja) — Carrefour — Marinopoulos AE przeciwko Nomarchiaki aftodioikisi Tripolis (Swobodny przepływ towarów — Artykuł 28 WE — Ograniczenia ilościowe — Środki o skutku równoważnym — Sprzedaż mrożonych produktów piekarskich) 10	10
2007/C 82/20	Sprawa C-129/06: Postanowienie Trybunału z dnia 12 grudnia 2006 r. — Autosalone Ispra Snc przeciwko Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej (Odwołanie — Odpowiedzialność pozaumowna Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej — Wylanie kolektora ściekowego — Przeinaczenie — Środki dowodowe) 10	10
2007/C 82/21	Sprawa C-273/06: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 26 stycznia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien, Austria) — Auto Peter Petschenig GmbH przeciwko Toyota Frey Austria GmbH (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu Trybunału Sprawiedliwości — Konkurencja — Porozumienie dotyczące dystrybucji pojazdów silnikowych — Zwolnienie grupowe — Rozporządzenie (WE) nr 1475/95 — Artykuł 5 ust. 3 — Wypowiedzenie przez dostawcę — Wejście w życie rozporządzenia (WE) nr 1400/2002 — Wymóg reorganizacji sieci dystrybucji) 11	11
2007/C 82/22	Sprawa C-302/06: Postanowienie Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 stycznia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove — Republika Słowacka) — František Koval'ský przeciwko Mesto Prešov, Dopravný podnik Mesta Prešov, a.s. (Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Protokół do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Prawo własności — Instalacje elektryczne na terenach prywatnych bez odszkodowania dla właścicieli — Brak właściwości Trybunału) 11	11
2007/C 82/23	Sprawa C-503/06: Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej 12	12

2007/C 82/24	Sprawa C-12/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Genova (Włochy) w dniu 18 stycznia 2007 r. — Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade przeciwko Rządowi Republiki Włoskiej, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze i Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)	12
2007/C 82/25	Sprawa C-16/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 8 listopada 2006 r. w sprawie T-357/04 Chetcuti przeciwko Komisji, wniesione w dniu 22 stycznia 2007 r. przez Margueritę Chetcuti	13
2007/C 82/26	Sprawa C-23/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Włochy) w dniu 25 stycznia 2007 r. — Confcooperative Friuli Venezia Giulia, Luigi Soini, Azienda Agricola Vivai Pinat Mario e figlio przeciwko Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia	14
2007/C 82/27	Sprawa C-24/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Włochy) w dniu 25 stycznia 2007 r. — Cantina Produttori Cormons, Luigi Soini przeciwko Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia	15
2007/C 82/28	Sprawa C-27/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 26 stycznia 2007 r. — Banque Fédérative du Crédit Mutuel przeciwko Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie	16
2007/C 82/29	Sprawa C-28/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w powiększonym składzie) wydanego w dniu 23 listopada 2006 r. w sprawie T-217/02 NV Ter Lembeek Internationaal przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 stycznia 2007 r. przez NV Ter Lembeek Internationaal	16
2007/C 82/30	Sprawa C-32/07: Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	17
2007/C 82/31	Sprawa C-36/07: Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	17
2007/C 82/32	Sprawa C-38/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 30 listopada 2006 r. w sprawie T-382/04 Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 1 lutego 2007 r. przez Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading	18
2007/C 82/33	Sprawa C-39/07: Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	18
2007/C 82/34	Sprawa C-40/07: Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	19
2007/C 82/35	Sprawa C-45/07: Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	19
2007/C 82/36	Sprawa C-46/07: Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	20
2007/C 82/37	Sprawa C-47/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 16 listopada 2006 r. w sprawie T-333/03 Masdar (UK) Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 2 lutego 2007 r. przez Masdar (UK) Ltd	20
2007/C 82/38	Sprawa C-48/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Liège (Belgia) w dniu 5 lutego 2007 r. — Etat belge — SPF Finances przeciwko S.A. Les Vergers du Vieux Tauves	21

2007/C 82/39	Sprawa C-54/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidshof te Brussel (Belgia) w dniu 6 lutego 2007 r. — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding przeciwko NV Firma Feryn	21
2007/C 82/40	Sprawa C-68/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen (Szwecja) w dniu 12 lutego 2007 r. — Kerstin Sundelind Lopez przeciwko Miguelowi Enrique Lopezowi Lizazo	23
2007/C 82/41	Sprawa C-69/07: Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	23
2007/C 82/42	Sprawa C-72/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Hiszpania) w dniu 9 lutego 2007 r. — José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez przeciwko Consejería de Salud y Servicios Sanitarios	23
2007/C 82/43	Sprawa C-79/07: Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Malty	24
2007/C 82/44	Sprawa C-82/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 15 lutego 2007 r. — Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones przeciwko Administración del Estado	24
2007/C 82/45	Sprawa C-86/07: Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	24
2007/C 82/46	Sprawa C-87/07: Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Malty	25
2007/C 82/47	Sprawa C-91/07: Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	25
2007/C 82/48	Sprawa C-102/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden w dniu 21 lutego 2007 r. — Adidas AG i Adidas Benelux BV przeciwko Marca Mode, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz Netherlands BV, Vendex KBB Nederland BV	26
2007/C 82/49	Sprawa C-104/07: Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	26
2007/C 82/50	Sprawa C-47/05: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 18 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	26
2007/C 82/51	Sprawa C-53/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 22 grudnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	27
2007/C 82/52	Sprawa C-79/06: Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 7 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	27
2007/C 82/53	Sprawa C-91/06: Postanowienie prezesa piątej izby Trybunału z dnia 30 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii	27
2007/C 82/54	Sprawa C-93/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 grudnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii	27
2007/C 82/55	Sprawa C-95/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 listopada 2006 r. — Bausch & Lomb Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Biofarma SA	27
2007/C 82/56	Sprawa C-109/06: Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec	27

2007/C 82/57	Sprawa C-110/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 listopada 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii	28
2007/C 82/58	Sprawa C-222/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	28
2007/C 82/59	Sprawa C-259/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów	28
2007/C 82/60	Sprawa C-299/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	28
2007/C 82/61	Sprawa C-326/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 18 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	28
2007/C 82/62	Sprawa C-370/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalii	28
2007/C 82/63	Sprawa C-377/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 29 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii	29
2007/C 82/64	Sprawa C-395/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 5 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda) przeciwko Al Rima SA	29

Sąd Pierwszej Instancji

2007/C 82/65	Sprawa T-23/03: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 lutego 2007 r. — CAS przeciwko Komisji (Układ stowarzyszeniowy pomiędzy EWG a Republiką Turcji — Umorzenie należności celnych przywozowych — Przywożony z Turcji koncentrat soku owocowego — Wspólnotowy kodeks celny — Świadczenia przewozowe — Szczególna sytuacja — Prawo do obrony)	30
2007/C 82/66	Sprawa T-339/03: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 lutego 2007 r. — Clotuche przeciwko Komisji (Urzednicy — Przeniesienie dyrektora na stanowisko głównego doradcy — Interes służby — Równoważność stanowisk — Reorganizacja Eurostatu — Skarga o uchylenie — Skarga o zadośćuczynienie)	30
2007/C 82/67	Sprawy połączone T-118/04 i T-134/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 lutego 2007 r. — Caló przeciwko Komisji (Urzednicy — Zatrudnienie dyrektora w charakterze głównego doradcy — Interes służby — Równoważność stanowisk — Reorganizacja Eurostatu — Powołanie na stanowisko dyrektora — Ogłoszenie Obowiązek wolnym stanowisku — Obowiązek uzasadnienia — Ocena zasług kandydatów — Skarga o uchylenie — Skarga o odszkodowanie)	31
2007/C 82/68	Sprawa T-143/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 lutego 2007 r. — Camorato Carfagno przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzednicy — Ocena — sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej — Ocena za okres 2001/2002 — Skarga o uchylenie — Zarzut niezgodności z prawem — Oczywisty błąd w ocenie)	31
2007/C 82/69	Sprawa T-175/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 lutego 2007 r. — Gordon przeciwko Komisji (Urzednicy — Skarga o uchylenie — Sprawozdanie z przebiegu kariery — Całkowita i trwała niezdolność do pracy — Utrata interesu prawnego — Umorzenie postępowania — Skarga o odszkodowanie — Niedopuszczalność)	32

2007/C 82/70	Sprawa T-204/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 lutego 2007 r. — Indorata-Serviços e Gestão przeciwko OHIM (HAIRTRANSFER) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego HAIRTRANSFER — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94)	32
2007/C 82/71	Sprawy połączone T-246/04 i T-71/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 lutego 2007 r. — Wunenburger przeciwko Komisji (Urzędnicy — Sprawozdanie z oceny — Postępowanie w sprawie oceny za okres 1997/1999 i za okres 1999/2001 — Sprawozdanie z przebiegu kariery — Postępowanie w sprawie oceny za okres 2001/2002 — Skarga o uchylenie — Dopuszczalność — Skarga o odszkodowanie — Prawo do obrony)	32
2007/C 82/72	Sprawa T-256/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lutego 2007 r. — Mundipharma przeciwko OHIM — Altana Pharma (RESPICUR) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego RESPICUR — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy RESPICORT — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Dowód używania wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 40/94)	33
2007/C 82/73	Sprawa T-318/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — Boucek przeciwko Komisji (Urzędnicy — Konkurs otwarty — Niedopuszczenie do udziału w egzaminach pisemnych — Złożenie kandydatury po terminie)	33
2007/C 82/74	Sprawa T-353/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lutego 2007 r. — Ontex przeciwko OHIM — Curon Medical (CURON) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego CURON — Sprzeciw właściciela wspólnotowego słownego znaku towarowego EURON — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	34
2007/C 82/75	Sprawa T-354/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lutego 2007 r. — Petralia przeciwko Komisji (Urzędnicy — Pracownicy tymczasowi — Kadra naukowa — Zaszeregowanie do grupy)	34
2007/C 82/76	Sprawa T-435/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 lutego 2007 r. Simões Dos Santos przeciwko OHIM (Służba publiczna — Urzędnicy i pracownicy OHIM — Ocena i awansowanie — Sprawdzenie do zera i ponowne obliczanie kapitału punktów za zasługi — System przejściowy — Skarga o uchylenie — Zarzut niezgodności z prawem — Niedziałanie prawa wstecz — Zasady zgodności z prawem i bezpieczeństwa prawnego — Podstawa prawna — Uzasadnione oczekiwania — Równość traktowania)	34
2007/C 82/77	Sprawa T-477/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 lutego 2007 r. — Aktieselskabet af 21. november 2001 przeciwko OHIM — TDK Kabushiki Kaisha (TDK) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego TDK — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy TDK — Wcześniejsze graficzne lub słowne krajowe znaki towarowe TDK — Względna podstawa odmowy rejestracji — Renoma — Nienależna korzyść czerpana z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94)	35
2007/C 82/78	Sprawa T-501/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 lutego 2007 r. — Bodegas Franco-Españolas przeciwko OHIM — Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro (ROYAL) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ROYAL — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy ROYAL FEITORIA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	35
2007/C 82/79	Sprawa T-65/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 lutego 2007 r. — Seldis przeciwko Komisji (Urzędnicy — Urzędnicy w okresie próbnym — Kadra naukowa i techniczna — Powołanie na stanowisko pracownika tymczasowego po przeprowadzeniu konkursu na stanowiska na czas nieokreślony — Zaszeregowanie do grupy i na stopień — Artykuł 31 i 32 regulaminu pracowniczego)	36

2007/C 82/80	Sprawa T-88/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — Quelle przeciwko OHIM — Nars Cosmetics (NARS) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego NARS — Wcześniejsze krajowe graficzne znaki towarowe zawierające element słowny MARS — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94) 36	36
2007/C 82/81	Sprawa T-317/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 lutego 2007 r. — Kustom Musical Amplification przeciwko OHIM (Kształt gitary) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie przestrzennego znaku towarowego — Kształt gitary — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Naruszenie prawa do obrony — Uzasadnienie — Artykuł 73 rozporządzenia (CE) nr 40/94) 37	37
2007/C 82/82	Sprawa T-55/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 stycznia 2007 r. — Rijn Schelde Mondia France przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna Taryfa Celną — Wnioski o umorzenie należności celnych przywozowych — Akt niekorzystny — Niedopuszczalność) 37	37
2007/C 82/83	Sprawa T-423/05 R: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 29 stycznia 2007 r. — Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE przeciwko Komisji (Postępowanie w sprawie zastosowania środka tymczasowego — Wniosek o zawieszenie wykonania — Pomoc państwa — Okoliczności niecierpiące zwłoki) 37	37
2007/C 82/84	Sprawa T-91/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 stycznia 2007 r. — Theofilopoulos przeciwko Komisji (Skarga o odszkodowanie — Wniosek o zwrot listów gwarancyjnych — Brak właściwości Sądu — Niedopuszczalność skargi — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej) 38	38
2007/C 82/85	Sprawa T-124/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 stycznia 2007 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — MetroRED Telecom (MetroRED) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Umorzenie postępowania) 38	38
2007/C 82/86	Sprawa T-16/07: Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2007 r. — Torres przeciwko OHIM — Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés (TORRE DE BENITEZ) 38	38
2007/C 82/87	Sprawa T-17/07: Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2007 r. — Torres przeciwko OHIM — Bodegas Navarro López (CITA DEL SOL) 39	39
2007/C 82/88	Sprawa T-24/07: Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2007 r. — ThyssenKrupp Stainless przeciwko Komisji 39	39
2007/C 82/89	Sprawa T-26/07: Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2007 r. — LIPOR — przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich 40	40
2007/C 82/90	Sprawa T-30/07: Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2007 r. — Denka International przeciwko Komisji 41	41
2007/C 82/91	Sprawa T-33/07: Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2007 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich 42	42
2007/C 82/92	Sprawa T-34/07: Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2007 r. Goncharov przeciwko OHIM — DSB (DSBW) 43	43
2007/C 82/93	Sprawa T-35/07: Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2007 r. — Leche Celta, S.L. przeciwko OHIM — Celia (Celia) 43	43
2007/C 82/94	Sprawa T-36/07: Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2007 r. — Zipcar przeciwko OHIM — Canary Islands Car (ZIPCAR) 44	44
2007/C 82/95	Sprawa T-37/07: Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — El Morabit przeciwko Radzie Unii Europejskiej 44	44

2007/C 82/96	Sprawa T-38/07: Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — Shell Petroleum i in. przeciwko Komisji	45
2007/C 82/97	Sprawa T-39/07: Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — ENI przeciwko Komisji	45
2007/C 82/98	Sprawa T-40/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 13 grudnia 2006 r. w sprawie F-17/05 de Brito Sequeira Carvalho przeciwko Komisji, wniesione w dniu 14 lutego 2007 r. przez José António de Brito Sequeira Carvalho	46
2007/C 82/99	Sprawa T-41/07: Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — IPK International — World Tourism Marketing Consultants przeciwko Komisji	47
2007/C 82/100	Sprawa T-42/07: Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — Dow Chemical i in. przeciwko Komisji	47
2007/C 82/101	Sprawa T-43/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 13 grudnia 2006 r. w sprawie F-22/05 Neophytou przeciwko Komisji, wniesione w dniu 14 lutego 2007 r. przez Neophytosa Neophytou	48
2007/C 82/102	Sprawa T-44/07: Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — Kaučuk przeciwko Komisji	49
2007/C 82/103	Sprawa T-45/07: Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — Unipetrol przeciwko Komisji	49
2007/C 82/104	Sprawa T-47/07: Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2007 r. — ratiopharm przeciwko OHIM (BioGeneriX)	50
2007/C 82/105	Sprawa T-48/07: Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2007 r. — ratiopharm przeciwko OHIM (BioGeneriX)	50
2007/C 82/106	Sprawa T-52/07: Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2007 r. — Movimondo Onlus przeciwko Komisji	51
2007/C 82/107	Sprawa T-54/07: Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2007 r. — Vtesse Networks przeciwko Komisji	52
2007/C 82/108	Sprawa T-55/07: Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2007 r. — Niderlandy przeciwko Komisji	52
2007/C 82/109	Sprawa T-37/02: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — Banca Sanpaolo Imi przeciwko Komisji	53
2007/C 82/110	Sprawa T-39/02: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — Banca Intesa Banca Commerciale italiana przeciwko Komisji	53
2007/C 82/111	Sprawa T-40/02: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — Capitalia, dawniej Banca di Roma, przeciwko Komisji	53
2007/C 82/112	Sprawa T-41/02: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — MCC przeciwko Komisji	53

Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej

2007/C 82/113	Sprawa F-30/05: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 1 marca 2007 r. — Sundholm przeciwko Komisji (Urzednicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za rok 2003 — Obowiązek uzasadnienia sprawozdania — Prawo do obrony)	54
2007/C 82/114	Sprawa F-72/05: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 1 marca 2007 r. — Fardoom i Ashbrook przeciwko Komisji (Urzednicy — Zwrot kosztów — Koszty wyjazdu służbowego — Odmowa wydania polecenia wyjazdu służbowego wnioskowanego w ramach działalności związkowej — Interes prawny — Niedopuszczalność)	54

2007/C 82/115	Sprawa F-84/05: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 1 marca 2007 r. — Neirinck przeciwko Komisji (Urzędnicy — Pracownik tymczasowy — Dopuszczalność — Żądanie w rozumieniu art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Rzekoma ekspektatywa zatrudnienia) 55
2007/C 82/116	Sprawa F-1/06: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 14 lutego 2007 r. — Fernández Ortiz przeciwko Komisji (Urzędnicy — Zatrudnienie — Okres próbny — Rozwiązanie stosunku pracy po zakończeniu okresu próbnego) 55
2007/C 82/117	Sprawa F-138/06: Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2006 r. — Meister przeciwko OHIM 55
2007/C 82/118	Sprawa F-8/07: Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2007 r. — Chassagne przeciwko Komisji 56
2007/C 82/119	Sprawa F-13/07: Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2007 r. — Scozzaro przeciwko EMEA 56
2007/C 82/120	Sprawa F-14/07: Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — Caló przeciwko Komisji 57
2007/C 82/121	Sprawa F-78/05: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 27 lutego 2007 r. — Rounis przeciwko Komisji 57
2007/C 82/122	Sprawa F-102/06: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 14 lutego 2007 r. — Geert Haelterman i.in. przeciwko Komisji 57

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

(2007/C 82/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 69 z 24.3.2007.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 56 z 10.3.2007.

Dz.U. C 42 z 24.2.2007.

Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Dz.U. C 331 z 30.12.2006.

Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Dz.U. C 310 z 16.12.2006.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-34/04) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Licencje połowowe — Rozporządzenie (WE) nr 3690/93 — Statki Wiron III i Wiron IV — Trwały transfer tych statków do Argentyny)

(2007/C 82/02)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. van Rijn i C. Diderich, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciel: H. G. Sevenster, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie Rady (WE) nr 3690/93 z dnia 20 grudnia 1993 r. ustanawiające wspólnotowy system ustalający zasady dotyczące minimum informacji, jakie mają być zawarte w licencjach połowowych (Dz.U. L 341, str. 93) — Brak cofnięcia licencji połowowych statków Wiron III i Wiron IV po dokonaniu ich trwałego transferu do Argentyny

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 20.3.2004 r.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 30 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Danii

(Sprawa C-150/04) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ pracowników — Swoboda świadczenia usług — Swobodny przepływ kapitału — Swoboda przedsiębiorczości — Podatek dochodowy — Zabezpieczenia na starość — Przystąpienie do towarzystwa emerytalnego mającego siedzibę w innym państwie członkowskim — Ustawodawstwo podatkowe — Ograniczenie możliwości odliczenia lub wyłączenia od dochodu podlegającego opodatkowaniu składek zapłaconych w ramach programu emerytalnego — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Skuteczność kontroli podatkowych — Spójność systemu podatkowego — Symetria systemu podatkowego — Konwencja o unikaniu podwójnego opodatkowania)

(2007/C 82/03)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: R. Lyal, S. Tams i H. Støvalbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Danii (Przedstawiciel: J. Molde)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Szwecji (Przedstawiciel: A. Kruse, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 39, 43, 49 i 56 WE — Przepisy podatkowe ograniczające możliwość odliczenia od dochodu podlegającego opodatkowaniu składek na ubezpieczenie emerytalne zapłaconych na podstawie umów zawartych z towarzystwami mającymi siedzibę w innym państwie członkowskim

Sentencja

1) Przyjmując i utrzymując w mocy system ubezpieczeń na życie i system emerytalny przewidujące, że prawo do odliczenia i wyłączenia z podstawy opodatkowania składek przysługuje jedynie w odniesieniu do składek zapłaconych na podstawie programów emerytalnych prowadzonych przez towarzystwa emerytalne mające siedzibę w Danii, podczas gdy żadna ulga podatkowa o takim charakterze nie jest przyznawana w odniesieniu do składek zapłaconych na podstawie programów emerytalnych prowadzonych przez towarzystwa emerytalne mające siedzibę w innych państwach członkowskich, Królestwo Danii uchybiło zobowiązaniom, które na nią ciążyą na mocy art. 39, 43 i 49 WE.

2) Królestwo Danii zostaje obciążone kosztami postępowania.

3) Królestwo Szwecji ponosi swoje własne koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 190 z 24.7.2004 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-199/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 85/337/EWG i 97/11/WE — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko — Istotna zmiana sposobu użytkowania budowli lub terenu — Niedopuszczalność skargi)

(2007/C 82/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C.-F. Durand i F. Simonetti, pełnomocnicy, A. Howard, barrister)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: M. Bethell i E. O'Neill, pełnomocnicy, D. Elvin, QC i J. Maurici, barrister)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Art. 2, 3, 4, 5, 6, 8 i 9 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, str. 40), zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE

z dnia 3 marca 1997 r. (Dz.U. L 73, str. 5) — Zezwolenia wydawane bez przeprowadzenia oceny

Sentencja

1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.

2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 179 z 10.7.2004.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Centro Equestre da Leziria Grande Lda przeciwko Bundesamt für Finanzen

(Sprawa C-345/04) (¹)

(Swoboda świadczenia usług — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Przedstawienia i lekcje jazdy konnej organizowane w jednym państwie członkowskim przez spółkę mającą siedzibę w innym państwie członkowskim — Uwzględnienie wydatków poniesionych na wykonywanie działalności — Przesłanki — Bezpośredni związek gospodarczy z dochodami osiągniętymi w państwie, w którym wykonywana jest działalność gospodarcza)

(2007/C 82/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Centro Equestre da Leziria Grande Lda

Strona pozwana: Bundesamt für Finanzen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Zgodność z art. 59 traktatu WE (obecnie, po zmianach art. 49 WE) przepisów krajowych w dziedzinie podatku dochodowego od niezydientów, przewidujących zwrot podatku wówczas, gdy koszty wykonywania działalności pozostające w bezpośrednim związku gospodarczym z dochodami będą stanowiły ponad połowę tych dochodów.

Sentencja

Artykuł 59 traktatu WE (obecnie, po zmianie art. 49 WE) nie sprzeciwia się przepisom krajowym, takim jak przepisy sporne w postępowaniu przed sądem krajowym w zakresie, w jakim przepisy te uzależniają zwrot podatku dochodowego od osób prawnych pobranego u źródła od dochodów osiągniętych przez podatnika podlegającego ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu od przesłanki, aby koszty działalności, których uwzględnienia domaga się ów podatnik, pozostawały w bezpośrednim związku gospodarczym z dochodami osiągniętymi w ramach działalności wykonywanej na terytorium danego państwa członkowskiego, o ile za takie zostaną uznane koszty nierozdzielnie związane z tą działalnością, niezależnie od miejsca lub chwili ich poniesienia. Artykuł ten sprzeciwia się natomiast tym przepisom krajowym w zakresie, w jakim uzależniają one zwrot wspomnianego podatku na rzecz podatnika od przesłanki, aby koszty działalności przekraczały połowę tych dochodów.

(¹) Dz.U. C 273 z 6.11.2004 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel — Belgia) — BVBA Management, Training en Consultancy przeciwko Benelux-Merkenbureau

(Sprawa C-239/05) (¹)

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Wniosek o rejestrację znaku towarowego dla zbioru towarów i usług — Badanie oznaczenia przez właściwy organ — Uwzględnienie wszystkich istotnych okoliczności faktycznych — Kompetencje sądu krajowego rozpoznającego skargę)

(2007/C 82/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Brussel

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: BVBA Management, Training en Consultancy

Strona pozwana: Benelux-Merkenbureau

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van beroep te Brussel — wykładnia art. 3 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, str. 1) — Zgłoszenie znaku towarowego „The Kitchen Company” — Badanie znaku przez właściwy organ — Uwzględnienie wszystkich istotnych okoliczności faktycznych — Wyrok w sprawie Koninklijke KPN Nederland

Sentencja

Wykładni pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy dokonywać w ten sposób, że:

- właściwy organ, odmawiając rejestracji znaku towarowego, zobowiązany jest do podania w swej decyzji wniosków, do jakich doszedł w odniesieniu do każdego z towarów lub każdej z usług objętych zgłoszeniem, niezależnie od tego, w jaki sposób zgłoszenie to zostało sformułowane. Jednakże w przypadku, gdy ta sama podstawa odmowy rejestracji podnoszona jest wobec kategorii lub grupy towarów lub usług, właściwy organ może ograniczyć się do ogólnego uzasadnienia dotyczącego wszystkich rozpatrywanych towarów lub usług;
- nie stoi ona na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, które uniemożliwiają sądowi rozpoznającemu skargę na decyzję właściwego organu orzekanie co do charakteru odróżniającego znaku towarowego odrębnie dla każdego z towarów i każdej z usług objętych zgłoszeniem w przypadku, gdy ani decyzja, ani zgłoszenie nie dotyczą kategorii towarów lub usług albo towarów lub usług rozważanych odrębnie;
- nie stoi ona na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, które uniemożliwiają sądowi rozpoznającemu skargę na decyzję właściwego organu uwzględnienie okoliczności faktycznych, które zasły po wydaniu tej decyzji.

(¹) Dz.U. C 217 z 3.9.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 lutego 2007 r. — José María Sisón przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-266/05 P) (¹)

(Odwołanie — Dostęp do dokumentów instytucji — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Wyjątki — Interes publiczny — Bezpieczeństwo publiczne — Stosunki międzynarodowe — Dokumenty będące podstawą decyzji Komisji wprowadzającej środki restrykcyjne skierowane przeciwko niektórym osobom, mające na celu zwalczanie terroryzmu — Dokumenty niejawnne — Odmowa dostępu — Odmowa podania nazwy państwa, od którego pochodzą niektóre z tych dokumentów)

(2007/C 82/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: José María Sisón (przedstawiciel: J. Fermon, adwokat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i E. Finnegan, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 26 kwietnia 2005 r. w sprawach połączonych T-110/03, T-150/03 i T-405/03 Sisón przeciwko Radzie, którym Sąd częściowo oddalił, a częściowo odrzucił skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Rady odmawiających wnoszącemu odwołanie dostępu do niektórych dokumentów, na podstawie których Rada wydała decyzję 2002/848/WE wykonującą art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylającą decyzję 2002/460/WE (Dz.U. L 295, str. 12).

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje w części odrzucone jako niedopuszczalne, w części oddalone jako bezzasadne.*
- 2) *J. M. Sisón zostaje obciążony kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 243 z 1.10.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Areios Pagos — Grecja) — Athinaiki Chartopoïa AE przeciwko L. Panagiotidisowi i in.

(Sprawa C-270/05) (¹)

(Zwolnienia grupowe — Dyrektywa Rady 98/59/WE — Artykuł 1 ust. 1 lit. a) — Zakończenie działalności przedsiębiorstwa spowodowane wolą pracodawcy — Pojęcie „przedsiębiorstwa”)

(2007/C 82/08)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Areios Pagos

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Athinaiki Chartopoïa AE

Strona pozwana: L. Panagiotidis i in.

Interwenient: Geniki Synomospondia Ergaton Elládas (GSEE)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Areios Pagos — Wykładnia art. 1 ust. 2 lit. d) dyrektywy Rady

75/129/EWG z dnia 17 lutego 1975 r. (Dz.U. L 48, str. 29), art. 2 ust. 4 dyrektywy Rady 92/56/EWG z dnia 24 czerwca 1992 r. (Dz.U. L 245, str. 3) i art. 4 ust. 4 dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. (Dz.U. L 225, str. 16) w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych — Obowiązek pracodawcy informowania przedstawicieli pracowników i konsultowania się z nimi — Zakres odstępstw od warunków zwolnień w przypadku zaprzestania działalności przedsiębiorstwa w wyniku orzeczenia sądowego

Sentencja

Wykładni dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych, a w szczególności jej art. 1 ust. 1 lit. a), należy dokonywać w ten sposób, że jednostka produkcyjna taka jak rozpatrywana w postępowaniu przed sądem krajowym wchodzi w zakres pojęcia „przedsiębiorstwo” dla potrzeb stosowania tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 217 z 3.9.2005 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Efeteio Patron — Grecja) — E. Lechouritou, V. Karkoulis, G. Pavlopoulos, P. Brátsikas, D. Sotiropoulos, G. Dimopoulos przeciwko Dimosio tis Omospondiakis Demokratias tis Germanias

(Sprawa C-292/05) (¹)

(Konwencja brukselska — Artykuł 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze — Zakres stosowania — Sprawy cywilne i handlowe — Pojęcie — Powództwo o odszkodowanie wniesione przez spadkobierców ofiar masakr wojennych w umawiającym się państwie przeciwko innemu umawiającemu się państwu w związku z działaniami jego sił zbrojnych)

(2007/C 82/09)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Efeteio Patron

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: E. Lechouritou, V. Karkoulis, G. Pavlopoulos, P. Brátsikas, D. Sotiropoulos, G. Dimopoulos

Strona pozwana: Dimosio tis Omospondiakis Demokratias tis Germanias

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Efeteio Patron — Wykładnia art. 1 konwencji brukselskiej — Zakres stosowania konwencji — Powództwo wszczęte przez ofiary masakr wojennych przeciwko umawiającemu się państwu jako ponoszącemu odpowiedzialność za działania dokonane przez jego siły zbrojne podczas wojny

Sentencja

Wykładni art. 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, zmienionej konwencją z dnia 9 października 1978 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, konwencją z dnia 25 października 1982 r. w sprawie przystąpienia Republiki Greckiej i konwencją z dnia 26 maja 1989 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej należy dokonywać w ten sposób, że w zakresie pojęcia „sprawy cywilne” w rozumieniu tego przepisu nie wchodzi powództwo wniesione przez osoby fizyczne w umawiającym się państwie przeciwko innemu umawiającemu się państwu w przedmiocie naprawienia szkody, poniesionej przez spadkobierców ofiar działań sił zbrojnych w ramach operacji wojennych na terenie pierwszego państwa.

(¹) Dz.U. C 243 z 1.10.2005 r.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden-Niderlandy) — Investrand BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-435/05) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 17 ust. 2 — Prawo do odliczenia — Koszty związane z usługami doradczymi, z których skorzystano w ramach postępowania arbitrażowego dotyczącego ustalenia kwoty wierzytelności stanowiącej część majątku przedsiębiorstwa, jednakże powstałej w okresie, w którym wierzyciel nie był jeszcze podatnikiem podatku VAT)

(2007/C 82/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden, Niderlandy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Investrand BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Koszt usług poniesionych przez podatnika w celu ustalenia kwoty wierzytelności stanowiącej część majątku jej przedsiębiorstwa, jednakże powstałej w okresie, w którym nie była jeszcze podatnikiem — Odliczenie podatku — Konieczność istnienia bezpośredniego i ścisłego związku pomiędzy usługami a działalnością wykonywaną w charakterze podatnika

Sentencja

Czynność zwolniona z podatku od wartości dodanej na terytorium danego państwa członkowskiego na podstawie art. 13 część A ust. 1 lit. e) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, w brzmieniu wynikającym z dyrektywy Rady 91/680/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. uzupełniającej wspólny system podatku od wartości dodanej i zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG w celu zniesienia granic fiskalnych, i dyrektywy Rady 92/111/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r. wprowadzającej środki upraszczające w odniesieniu do podatku od wartości dodanej, nie uprawnia do odliczenia podatku naliczonego na podstawie art. 17 ust. 3 lit. b) tej dyrektywy, także wówczas, gdy stanowi ona czynność wewnątrzspółnotową i niezależnie od systemu podatku od wartości dodanej stosowanego w państwie członkowskim przeznaczenia.

(¹) Dz.U. C 74 z 25.3.2006 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 lutego 2007 r. — Groupe Danone przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-3/06 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Grzywny — Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien — Komunikat w sprawie współpracy)

(2007/C 82/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Groupe Danone (przedstawiciele: A. Winckler i S. Sorinas Jimeno, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Bouquet i W. Wils, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piątej izby) z dnia 25 października 2005 r. w sprawie Groupe Danone przeciwko Komisji (T-38/02), w którym Sąd w części oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/569/WE z dnia 5 grudnia 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (Dz.U. L 200, str. 1)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Grupa Danone zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 48 z 25.2.2006.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 8 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Słowackiej

(Sprawa C-114/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 96/48/WE — Sieci transeuropejskie — Interoperacyjność transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości — Brak transpozycji)

(2007/C 82/12)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Zavvos i T. Kukul, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka (przedstawiciel: R. Procházka, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie dyrektywy Rady 96/48/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości (Dz.U. L 235, str. 6)

Sentencja

- 1) *Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 96/48/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości, Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.*
- 2) *Republika Słowacka zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 96 z 22.4.2006.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 15 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München — Niemcy) — Ruma GmbH przeciwko Oberfinanzdirektion Nürnberg

(Sprawa C-183/06) (¹)

(Wspólna taryfa celna — Nomenklatura Scalona — Klasyfikacja taryfowa — Pozycja 8529 — Podpozycja 8529 90 40 — Membrana klawiatury przeznaczona do telefonu komórkowego)

(2007/C 82/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht München

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ruma GmbH

Strona pozwana: Oberfinanzdirektion Nürnberg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht München — Wykładnia rozporządzenia Komisji (WE) nr 1789/2003 z dnia 11 września 2003 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 281, str. 1) — Podpozycja 8538 — Przednia część klawiatury telefonu komórkowego (keypad), wyposażona w znajdujące się na spodzie nieprzewodzące wtyki kontaktowe

Sentencja

Interpretacji Nomenklatury Scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1789/2003 z dnia 11 września 2003 r. należy dokonywać w ten sposób, że membrany klawiatury z poliwęglanu posiadające na wierzchniej stronie uformowane klawisze, a na spodzie nieprzewodzące wtyki kontaktowe, i które są przeznaczone do złączenia z telefonami komórkowymi należą do podpozycji 8529 90 40.

(¹) Dz.U. C 143 z 17.6.2006.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-324/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/116/WE — Włączenie drożdży Candida guilliermondii do załącznika do dyrektywy 82/471/EWG — Brak ustanowienia niezbędnych przepisów)

(2007/C 82/14)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Szmytkowska, P. Guerra i P. Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Fernandes i F. Fraústo de Azevedo, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w wyznaczonym terminie wszelkich przepisów niezbędnych w celu dostosowania się do dyrektywy Komisji 2004/116/WE z dnia 23 grudnia 2004 r. zmieniającej załącznik do dyrektywy Rady 82/471/EWG w zakresie włączenia Candida guilliermondii (Dz.U. L 379, str. 81)

Sentencja

1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu dostosowania się do dyrektywy Komisji 2004/116/WE z dnia 23 grudnia 2004 r. zmieniającej załącznik do dyrektywy Rady 82/471/EWG w zakresie włączenia Candida guilliermondii, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 14 grudnia 2006 r. — Herbert Meister przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-12/05 P) (¹)

(Odwołanie — Zatrudnienie — Przeniesienie szefa działu na stanowisko doradcy prawnego wiceprezesa ds. prawnych — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście nieuzasadnione)

(2007/C 82/15)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Herbert Meister (przedstawiciel: P. Goergen, adwokat)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: I. de Medrano Caballero, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 28 października 2004 r. w sprawie T-76/03 Meister przeciwko OHIM, na mocy którego oddalona została skarga o stwierdzenie nieważności decyzji OHIM z dnia 22 kwietnia 2002 r. w sprawie mianowania skarżącego, w interesie służby, w ramach zajmowanego przez niego stanowiska, na doradcę prawnego wiceprezesa ds. prawnych

Sentencja

- 1) Odwołanie główne oraz odwołanie wzajemne zostają oddalone.
- 2) H. Meister zostaje obciążony kosztami postępowania związanymi z odwołaniem głównym.
- 3) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) zostaje obciążony kosztami postępowania związanymi z odwołaniem wzajemnym.

(¹) Dz.U. C 93 z 16.4.2005.

Postanowienie Trybunału z dnia 8 grudnia 2006 r. — Polyelectrolyte Producers Group przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-368/05 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Decyzja Rady w sprawie określenia stanowiska Wspólnoty — Decyzja mieszanego komitetu EOG zezwalająca Królestwu Norwegii na stosowanie wobec akrylamidu bardziej restrykcyjnych limitów stężenia niż dopuszczalne we Wspólnocie)

(2007/C 82/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Polyelectrolyte Producers Group (przedstawiciele: K. Van Maldegem i C. Mereu, adwokaci)

Pozostali uczestnicy postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: G. Curmi, J.-P. Hix i F. Florindo Gijón), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Forman i M. Wilderspin, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 22 lipca 2005 r. w sprawie T-376/04 Polyelectrolyte Producers Group przeciwko Radzie i Komisji, uznającego za niedopuszczalną skargę mającą na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji mieszanego komitetu EOG nr 59/2004 z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie zmiany załącznika II (Dz.U. L 277, str. 30), w zakresie w jakim zezwala ona Norwegii na stosowanie wobec akrylamidu bardziej restrykcyjnych limitów stężenia niż dopuszczalne we Wspólnocie, oraz stwierdzenie bezprawności wspólnej deklaracji na podstawie porozumienia o EOG dotyczącej klauzul rewizyjnych w dziedzinie substancji niebezpiecznych, przyjętej na posiedzeniu komitetu mieszanego EOG w dniu 26 marca 1999 r. (Dz.U. C 185, str. 6), a po drugie skargę o odszkodowanie, mającą na celu uzyskanie naprawienia szkody, jaką skarżący w swoim mniemaniu poniósł w związku z wydaniem zaskarżonej decyzji

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Polyelectrolyte Producers Group zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 10 z 14.1.2006.

Postanowienie Trybunału z dnia 22 stycznia 2007 r. — Bart Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-373/05 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Urzędnicy — Decyzja o nieawansowaniu urzędnika do grupy zaszerogowania LA5 — Uprzednie zażalenie — Tożsamość przedmiotu i podstawy — Odwołanie oczywiście bezzasadne)

(2007/C 82/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bart Nijs (przedstawiciele: F. Rollinger, adwokat)

Druga strona postępowania: Trybunał Obrachunkowy Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. Kennedy i G. Corstens, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 26 maja 2005 r. w sprawie T-377/04 Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu, odrzucającego jako niedopuszczalną skargę o uchylenie decyzji Trybunału Obrachunkowego o nieprzedstawieniu skarżącego do awansu do grupy zaszerogowania tłumaczy-weryfikatorów (LA5) w ramach postępowania w sprawie awansu za rok 2003

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Bart Nijs zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 330 z 24.12.2005.

Postanowienie Trybunału z dnia 26 stycznia 2007 r. — Elisabetta Righini przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-57/06) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Urzędnicy — Członkowie personelu tymczasowego — Zaszeregowanie do grupy i na stopień — Zaszeregowanie do wyższej grupy — Zniekształcenie faktów — Błędy w uzasadnieniu — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne)

(2007/C 82/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Elisabetta Righini (przedstawiciel: adwokat E. Boigelot)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Joris i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, adwokat D. Waelbroeck)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie T-145/04 Righini przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę o uchylenie decyzji Komisji o zaszeregowanie skarżącej przy jej zatrudnieniu do grupy A7/3 oraz, o ile istniałaby taka potrzeba, uchylenie decyzji z dnia 21 stycznia 2004 r. o oddalenie zażalenia skarżącej

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *E. Righini zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 74 z 25.3.2006 r.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 19 stycznia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Protodikeio Tripolis — Grecja) — Carrefour — Marinopoulos AE przeciwko Nomarchiaki aftodioikisi Tripolis

(Sprawa C-126/06) (¹)

(Swobodny przepływ towarów — Artykuł 28 WE — Ograniczenia ilościowe — Środek o skutku równoważnym — Sprzedaż mrożonych produktów piekarskich)

(2007/C 82/19)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Dioikitiko Protodikeio Tripolis

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Carrefour — Marinopoulos AE

Strona pozwana: Nomarchiaki aftodioikisi Tripolis

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Dioikitiko Protodikeio Tripolis — Wykładnia art. 28 WE — Sprzedaż częściowo upieczonych produktów piekarskich (produktów „bake-off”) — Wymóg uzyskania zezwolenia

Sentencja

Artykuł 28 WE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, które poddają sprzedaż produktów „bake-off” takim samym wymogom jak wymogi mające zastosowanie do pełnego procesu produkcji i sprzedaży chleba oraz tradycyjnych produktów piekarskich.

(¹) Dz.U. C 108 z 6.5.2006.

Postanowienie Trybunału z dnia 12 grudnia 2006 r. — Autosalone Ispra Snc przeciwko Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej

(Sprawa C-129/06) (¹)

(Odwołanie — Odpowiedzialność pozaumowna Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej — Wylanie kolektora ściekowego — Przeinaczenie — Środki dowodowe)

(2007/C 82/20)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Autosalone Ispra Snc (przedstawiciel: adwokat B. Casu)

Druga strona postępowania: Europejska Wspólnota Energii Atomowej reprezentowana przez Komisję Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. de March, pełnomocnik, i adwokat A. Dal Ferro)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 30 listopada 2005 r. w sprawie T-250/02 Autosalone Iskra przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił żądanie stwierdzenia odpowiedzialności Wspólnoty za szkody rzekomo poniesione przez skarżącą w wyniku wylania kolektora ściekowego, którego eksploatacja podlega wspólnemu centrum badawczemu w Iskrze — Naruszenie przepisów proceduralnych w odniesieniu do ciężaru dowodu

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Autosalone Iskra Snc zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 108 z 6.5.2006 r.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 26 stycznia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien, Austria) — Auto Peter Petschenig GmbH przeciwko Toyota Frey Austria GmbH

(Sprawa C-273/06) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu Trybunału Sprawiedliwości — Konkurencja — Porozumienie dotyczące dystrybucji pojazdów silnikowych — Zwolnienie grupowe — Rozporządzenie (WE) nr 1475/95 — Artykuł 5 ust. 3 — Wypowiedzenie przez dostawcę — Wejście w życie rozporządzenia (WE) nr 1400/2002 — Wymóg reorganizacji sieci dystrybucji)

(2007/C 82/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Auto Peter Petschenig GmbH

Strona pozwana: Toyota Frey Austria GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Handelsgericht Wien — Wykładnia art. 5 ust. 3 akapit pierwszy tiret pierwsze rozporządzenia Komisji (WE) nr 1475/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 traktatu do niektórych kategorii porozumień dotyczących dystrybucji i serwisowania pojazdów silnikowych (Dz.U. L 145 z 1995 r., str. 25) i rozporządzenia Komisji (WE) nr 1400/2002 z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych w sektorze motoryzacyjnym (Dz.U. L 203, z 2002 r., str. 30) — Wypowiedzenie przez dostawcę porozumienia dotyczącego dystrybucji z zachowaniem jednorocznego terminu wypowiedzenia uzasadnione koniecznością reorganizacji całości lub znacznej części sieci dystrybucji związanej z wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 1400/2002

Sentencja

1) Samo wejście w życie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1400/2002 z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych w sektorze motoryzacyjnym nie uczyniło koniecznym dokonania reorganizacji sieci dystrybucji dostawcy w rozumieniu art. 5 ust. 3 zdanie pierwsze tiret pierwsze rozporządzenia Komisji (WE) nr 1475/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. w sprawie stosowania art. [81] ust. 3 traktatu do niektórych kategorii porozumień dotyczących dystrybucji i serwisowania pojazdów silnikowych.

Jednakże wejście w życie tego rozporządzenia wprowadza zmiany, które w odniesieniu do szczególnej struktury organizacyjnej sieci dystrybucji każdego z dostawców są na tyle istotne, że stanowią one w rozumieniu tego przepisu rzeczywistą reorganizację tej sieci.

2) Ustanowienie przez dostawcę wraz z wejściem w życie rozporządzenia nr 1400/2002 selektywnego systemu dystrybucji, w ramach którego po pierwsze, dystrybutorzy nie będą już dłużej poddawani ograniczeniom terytorialnym, co do terytorium, na którym mają oni możliwość prowadzenia sprzedaży towarów objętych umową i po drugie, mające autoryzację osoby zajmujące się naprawami mogą ograniczyć swoją działalność do świadczenia usług naprawczych lub przeglądowych, może stanowić w rozumieniu art. 5 ust. 3 akapit pierwszy tiret pierwsze rozporządzenia Komisji (WE) nr 1475/95 reorganizację sieci dystrybucji. Zadaniem sądów krajowych i arbitrażowych jest dokonanie — na podstawie wszystkich konkretnych okoliczności rozpoznawanego przez nie sporu a w szczególności na podstawie dowodów przedstawionych w tym celu przez dostawcę — oceny, czy ma to miejsce w danym przypadku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Postanowienie Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 stycznia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove — Republika Słowacka) — František Koval'ský przeciwko Mesto Prešov, Dopravný podnik Mesta Prešov, a.s.

(Sprawa C-302/06) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Protokół do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Prawo własności — Instalacje elektryczne na terenach prywatnych bez odszkodowania dla właścicieli — Brak właściwości Trybunału)

(2007/C 82/22)

Język postępowania: słowacki

Sąd krajowy

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: František Koval'ský

Strona pozwana: Mesto Prešov, Dopravný podnik Mesta Prešov, a.s.

Interwenienci: Zuzana Petrová, Ondrej Valla

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Krajový súd v Prešove — Wykładania art. 6 traktatu UE oraz art. 1 protokołu do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, podpisanej w Paryżu w dniu 20 marca 1952 r. — Prawo własności — Ustawodawstwo krajowe umożliwiające rozmieszczenie instalacji elektrycznych na terenach prywatnych bez przyznania właścicielom prawa do odszkodowania

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytanie przedstawione przez Krajový súd v Prešove postanowieniami z dnia 2 maja i 21 lipca 2006 r.

(¹) Dz. U. C 249 z 14.10.2006.

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-503/06)

(2007/C 82/23)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: D. Recchia)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 9 dyrektywy 79/409/EWG (¹), ponieważ region Liguria przyjął i stosuje regulację dotyczącą zatwierdzania odstępstw od systemu ochrony dzikiego ptactwa, który nie przestrzega warunków ustanowionych w tym artykule;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W wyniku otrzymania skargi Komisja uzyskała wiadomość, że region Liguria przyjął ustawę nr 34 z dnia 5 października 2001 r. w celu uregulowania warunków zatwierdzania odstępstw od systemu ochrony dzikiego ptactwa w rozumieniu art. 9 ww. dyrektywy. Ta ustawa regionalna została zmieniona ustawą regionalną nr 31 z dnia 13 sierpnia 2002 r.

Zdaniem Komisji zmieniona ustawa regionalna nr 34/2001 zezwala na regularne prowadzenie polowań na gatunki ptaków, które są chronione na podstawie dyrektywy, z następujących powodów:

- określa w sposób ogólny i abstrakcyjny oraz bez ograniczeń czasowych gatunki ptaków objęte odstępstwem, chociaż odstępstwo przewidziane zostało jako działanie wyjątkowe o charakterze prawnym, które należy wprowadzać po sprawdzeniu wystąpienia odpowiednich przesłanek naukowych,
- nie przewiduje w odniesieniu do indywidualnych aktów wprowadzających odstępstwo obowiązku podania jednej z abstrakcyjnych przyczyn, na podstawie której możliwe jest odstępstwo w rozumieniu art. 9 dyrektywy, oraz nie przewiduje obowiązku przedstawienia konkretnych powodów, dla których określone odstępstwo można odnieść do wymogu wskazanego jako przyczyna abstrakcyjna,
- nie przewiduje przestrzegania obowiązku sprawdzenia, czy nie ma innego zadowalającego rozwiązania, ani też wskazania organu uprawnionego do oświadczenia, że warunki określone w art. 9 dyrektywy zostały spełnione.

Niezgodność zmienionej ustawy regionalnej nr 34/2001 znajduje swój wyraz w konkretnych pozwoleniach na polowanie, z których nie wynika, że nie było innych zadowalających rozwiązań oraz z jakiej przyczyny abstrakcyjnej i jakich przyczyn konkretnych odstępstwo jest konieczne.

Po upływie terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii w dniu 31 października 2006 r. region Liguria uchylił zmienioną ustawę regionalną nr 34/2001 w drodze ustawy regionalnej nr 35/2006 z dnia 31 października 2006 r. oraz uchwalił ustawę regionalną nr 36/2006, która pozwoliła na polowania w drodze odstępstwa, które zawierają te same elementy niezgodne z art. 9 ww. dyrektywy jak kwestionowane uprzednio ustawy regionalne.

(¹) Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, Dz.U. L 103, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Genova (Włochy) w dniu 18 stycznia 2007 r. — Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade przeciwko Rządowi Republiki Włoskiej, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze i Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)

(Sprawa C-12/07)

(2007/C 82/24)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale civile di Genova

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade

Strona pozwana: Rząd Republiki Włoskiej, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)

Pytania prejudycjalne

1) Czy podmiot w formie spółki akcyjnej, mający takie cele, funkcje i możliwości wpływania na dany rynek, jak te, które przyznane zostały przez prawodawcę włoskiego ANAS SpA [jak wynika, w szczególności, z aktów założycielskich nowego podmiotu, statutu zatwierdzonego w decreto interministeriale (wspólny dekret) z dnia 18 grudnia 2002 r., nowych uregulowań zawartych w art. 2 ust. 82-90 dekretu z mocą ustawy z dnia 3 października 2006 r., przekształconego w ustawę, a następnie zmienionego przy pomocy „dużej poprawki” rządowej do art. 1 ust. 1034 ustawy budżetowej na rok 2007] może być uznany za przedsiębiorstwo, choćby publiczne, w rozumieniu prawa wspólnotowego i na potrzeby jego stosowania, i czy w związku z tym stosują się do niego zasady prawa konkurencji (art. 86 traktatu)?

W razie udzielenia na to pytanie odpowiedzi twierdzącej:

2) Czy mając na względzie podstawowe prawo, jakim jest prawo własności, chronione prawem wspólnotowym, można uznać za zgodne z prawem wspólnotowym uregulowania o cechach takich, jakie wykazują rozpatrywane uregulowania, również po ich przekształceniu w ustawę na mocy ustawy nr 286/2006, które w odpowiedzi na istotne uprawnienie, jakim jest możliwość wywłaszczania przyznana działającemu w warunkach konkurencji przedsiębiorstwu publicznemu, jakim jest spółka ANAS SpA, przewidują „ewentualne prawo do odszkodowania”?

3) Czy mając na uwadze sporne uregulowania, po uwzględnieniu zmian wprowadzonych przy okazji przekształcenia w ustawę oraz tych wynikających z „dużej poprawki” do ustawy budżetowej na rok 2007, należy stwierdzić, że prawo wspólnotowe, a w szczególności zasady dotyczące konkurencji i wspólnego rynku (art. 43 i nast. oraz art. 81 i nast. traktatu WE) sprzeciwiają się powierzeniu przedsiębiorstwu, którego kapitał jest w całości kapitałem publicznym, wykazującemu podobne cechy jak spółka ANAS SpA, czasowego — lecz bez wskazania końca tego okresu — wykonywania usług publicznych lub zarządzania infrastrukturami publicznymi, z pominięciem procedur przetargowych?

4) Czy wspólnotowe prawo zamówień publicznych sprzeciwia się rozciągnięciu przez państwo członkowskie reżimu ustanowionego w dyrektywach dotyczących zamówień na dostawę i usługi również na działania „wertykalne”, realizowane przez prywatne przedsiębiorstwa, którym udzielono koncesji, z zastrzeżeniem na rzecz państwa członkowskiego prawa powoływania członków komisji przetargowych oceniających oferty przedstawiane przez koncesjonariuszy?

5) Czy w zakresie, w jakim są one źródłem korzyści nieprzyniesionych konkurentom prywatnym, i w zakresie, w jakim nie

dotyczy ich obowiązek odrębnego księgowania, środki finansowe, takie jak te stosowane na rzecz ANAS na podstawie art. 7 ust. 12 dekretu z mocą ustawy nr 138/2002 i art. 7 ust. 1-4 dekretu z mocą ustawy nr 138/2002, a także art. 1 ust. 453 ustawy budżetowej na 2005 r. (ustawa nr 311 z dnia 30 grudnia 2004 r.), które umożliwiają ANAS uzyskanie od Cassa Depositi e Prestiti SpA pożyczek na korzystnych zasadach, oraz środki podobne do tych, o których mowa w art. 1 ust. 299 lit. c) i ust. 453 ustawy nr 311/2004 (ustawa budżetowa na 2005 r.) lub w art. 76 ust. 2 ustawy nr 289/2003, dzięki którym ANAS uzyskuje znaczące środki państwowe, przeznaczone co prawda na projekty infrastrukturalne, lecz nieobjęte obowiązkiem prowadzenia odrębnej księgowości, stanowią pomoc państwa zakazaną na mocy art. 87 i nast. traktatu? Czy stanowi ponadto pomoc państwa środek taki jak przedłużenie ważności koncesji na rzecz ANAS SpA, dzięki któremu ANAS może uniknąć postępowania przetargowego, oraz czy stanowią taką pomoc uregulowania takie jak te przewidziane w art. 2 ust. 87 i 88 ustawy nr 286/2006 (przekształcającej w ustawę dekret ustawodawczy nr 262/2006), zgodnie z którymi ANAS wstępuje automatycznie — choć tymczasowo, lecz bez wyraźnego ograniczenia w czasie — w miejsce prywatnych subkoncesjonariuszy, których uprawnienia wygasły?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 8 listopada 2006 r. w sprawie T-357/04 Chetcuti przeciwko Komisji, wniesione w dniu 22 stycznia 2007 r. przez Margueritę Chetcuti

(Sprawa C-16/07 P)

(2007/C 82/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Marguerite Chetcuti (przedstawiciel: M.-A. Lucas, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) z dnia 8 listopada 2006 r. w sprawie T-357/04 Chetcuti przeciwko Komisji;

— uwzględnienie żądań wnoszącej odwołanie wniesionych przed Sądem, a zatem:

— uchylenie decyzji komisji konkursowej z dnia 22 czerwca 2004 r. odrzucającej w oparciu o pkt III ogłoszenia o konkursie COM/PA/04 z dnia 6 kwietnia 2004 r. kandydaturę wnoszącej odwołanie;

- uchylenie późniejszych aktów podjętych w ramach postępowania konkursowego, w szczególności listy uczestników konkursu spełniających warunki ustalone w ogłoszeniu o konkursie, sporządzonej przez komisję konkursową, decyzji Komisji ustalającej na tej podstawie liczbę stanowisk, które należy obsadzić, listy odpowiednich kandydatów sporządzonej przez komisję konkursową po zakończeniu jej prac oraz decyzji o powołaniu podjętych na tej podstawie przez organ powołujący (AIPN);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca na poparcie swojego odwołania podnosi jeden zarzut, dotyczący błędnej interpretacji przez Sąd pojęcia konkursu wewnętrznego w rozumieniu art. 4 i 29 ust. 1 lit. b) regulaminu pracowniczego, w brzmieniu obowiązującym wówczas, gdy opublikowano ogłoszenie o konkursie, jak również celu wyznaczonego naborowi przez art. 27 i 4 ust. 1 oraz naruszenia zasady równości traktowania lub co najmniej naruszenia obowiązku uzasadnienia.

W ramach tego zarzutu skarżąca podnosi zasadniczo, że z orzecznictwa Trybunału i Sądu wynika, że wyrażenie „konkurs wewnętrzny w instytucji” dotyczy wszystkich osób zatrudnionych w tej instytucji na podstawie stosunku prawa publicznego, w tym członków personelu pomocniczego, i że Sąd błędnie zinterpretował to orzecznictwo, jak również zakres sformułowania „konkurs wewnętrzny”, gdyż skupił się na głównym celu tego konkursu, określonym raczej na podstawie subiektywnych kwalifikacji niż na samym charakterze, określonym na podstawie obiektywnych warunków dopuszczenia do konkursu i wymienionych w ogłoszeniu o konkursie.

Skarżąca twierdzi następnie, że o ile nie można zaprzeczyć temu, że organ powołujący dysponuje szerokim zakresem uznania przy określaniu w ogłoszeniu o konkursie warunków dopuszczenia do niego, o tyle korzystanie z tego uznania powinno zawsze być zgodne z wymogami stanowiska, które ma zostać obsadzone oraz z interesem służby tak, by nie mogła być przyjęta teza o wykluczeniu członków personelu pomocniczego z uwagi na to, że w odróżnieniu od urzędników i członków personelu tymczasowego, nie musieli oni przy zatrudnieniu udowodnić posiadanych przez siebie najwyższych kompetencji, wydajności i uczciwości. Dowód posiadania takich cech powinien w istocie wynikać po prostu z pozytywnego wyniku egzaminów preselekcyjnych i selekcyjnych przewidzianych w ogłoszeniu o konkursie. Tak samo powinno być w przypadku dowodu na zdolność do wypełniania zadań objętych stanowiskami, które mają być obsadzone.

Pomocniczo, skarżąca podnosi, że wyrok, o którego uchylenie wnosi, jest niewystarczająco uzasadniony, gdyż Sąd nie odpowiedział na jej argument dotyczący wewnętrznej sprzeczności w ogłoszeniu o konkursie, które wykluczało kandydaturę członków personelu pomocniczego, lecz dla potrzeb obliczania stażu pracy dopuszczało staż pracy nabyty w charakterze członka personelu pomocniczego w pewnych grupach funkcyjnych.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Włochy) w dniu 25 stycznia 2007 r. — Confcooperative Friuli Venezia Giulia, Luigi Soini, Azienda Agricola Vivai Pinat Mario e figlio przeciwko Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

(Sprawa C-23/07)

(2007/C 82/26)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Confcooperative Friuli Venezia Giulia, Luigi Soini, Azienda Agricola Vivai Pinat Mario e figlio

Strona pozwana: Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy traktat o przystąpieniu Republiki Węgierskiej do Unii Europejskiej (Dz.U. WE L 236 z dnia 23 września 2003 r.) powinien być interpretowany w ten sposób, iż należy uznać, że do oznaczania win produkowanych na Węgrzech i we Wspólnocie Europejskiej począwszy od dnia 1 maja 2004 r. należy stosować wyłącznie przepisy zawarte w rozporządzeniu nr 1493/99 ⁽¹⁾ i rozporządzeniu nr 753/2002 ⁽²⁾, w wersji zmienionej przez rozporządzenie nr 1429/2004 ⁽³⁾?
- 2) Czy art. 52 rozporządzenia nr 1493/99 stanowi wystarczającą podstawę prawną, aby upoważnić Komisję Europejską do wprowadzenia zakazu stosowania określonego oznaczenia wina (w tym przypadku: „Tocai friulano” pochodzącego od określonej odmiany winorośli zarejestrowanej zgodnie z prawem w odpowiednich rejestrach państwowych Włoch i wymienionej we właściwych rozporządzeniach wspólnotowych)?

- 3) Czy art. 34 ust. 2 akapit drugi traktatu WE, który zabrania wszelkiej dyskryminacji między producentami i konsumentami produktów rolnych wewnątrz Wspólnoty Europejskiej, pociąga za sobą zakaz dyskryminacji producentów i użytkowników jednego tylko oznaczenia wina, a mianowicie oznaczenia odnoszącego się do wina „Tocai friulano”, spośród 122 oznaczeń wymienionych w załączniku I do rozporządzenia nr 753/2002 (w wersji zmienionej przez rozporządzenie nr 1429/2004) polegającej na zakazie dalszego używania tego oznaczenia po dniu 31 marca 2007 r.?
- 4) Czy art. 19 ust. 2 rozporządzenia Komisji nr 753/2002, który potwierdza legalność używania oznaczeń odmian winorośli wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia (w wersji zmienionej przez rozporządzenie nr 1429/2004) należy interpretować w ten sposób, iż należy uznać za możliwe i prawnie dopuszczalne istnienie przypadków identyczności nazw odmian winorośli i oznaczeń geograficznych odnoszących się do win produkowanych we Wspólnocie Europejskiej?
- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na czwarte pytanie, czy art. 34 ust. 2 akapit drugi traktatu WE, który zabrania wszelkiej dyskryminacji między producentami i konsumentami produktów rolnych wewnątrz Wspólnoty Europejskiej zabrania Komisji Europejskiej stosowania w jej własnym rozporządzeniu kryterium identyczności w sposób wynikający z załącznika I takiego rozporządzenia, czyli w sposób uznający uprawnienie do używania szeregu nazw odmian winorośli, które zawierają oznaczenia częściowo lub całkowicie identyczne z taką samą liczbą nazw geograficznych, jednocześnie wykluczając zgodność z prawem używania jednej jedynej nazwy odmiany winorośli („Tocai friulano”) od wieków legalnie używanej na rynku europejskim?
- 6) Czy art. 50 rozporządzenia nr 1493/99 należy interpretować w ten sposób, że stosując postanowienia art. 23-24 Porozumienia TRIPS — w tym w szczególności postanowienie art. 24 ust. 6 tego Porozumienia — w dziedzinie identyczności oznaczeń wina, rada ministrów i państwa członkowskie (a tym bardziej Komisja Europejska) nie mogą przyjmować ani zezwalać na przyjmowanie aktów prawnych, takich jak rozporządzenie Komisji nr 753/2002, które w dziedzinie oznaczeń identycznych zastrzegają odmienne traktowanie dla win, które w aspekcie identyczności oznaczenia wykazują się tymi samymi cechami?
- 7) Czy, w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, wyraźne odesłanie do art. 23 i 24 Porozumienia TRIPS, zawarte w motywie nr 65 i w art. 50 rozporządzenia nr 1493/99, nadaje moc bezpośredniego obowiązywania we wspólnotowym porządku prawnym postanowieniu zawartemu w art. 24 ust. 6, które sankcjonuje prawo państw sygnatariuszy rzeczonoego Porozumienia do ochrony oznaczeń identycznych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 179, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 118, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 263, str. 11.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Włochy) w dniu 25 stycznia 2007 r. — Cantina Produttori Cormons, Luigi Soini przeciwko Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

(Sprawa C-24/07)

(2007/C 82/27)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Cantina Produttori Cormons, Luigi Soini

Strona pozwana: Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy traktat o przystąpieniu Republiki Węgierskiej do Unii Europejskiej (Dz.U. WE L 236 z dnia 23 września 2003 r.) powinien być interpretowany w ten sposób, iż należy uznać, że do oznaczania win produkowanych na Węgrzech i we Wspólnocie Europejskiej począwszy od dnia 1 maja 2004 r. należy stosować wyłącznie przepisy zawarte w rozporządzeniu nr 1493/99 ⁽¹⁾ i rozporządzeniu nr 753/2002 ⁽²⁾, w wersji zmienionej przez rozporządzenie nr 1429/2004 ⁽³⁾?
- 2) Czy art. 52 rozporządzenia nr 1493/99 stanowi wystarczającą podstawę prawną, aby upoważnić Komisję Europejską do wprowadzenia zakazu stosowania określonego oznaczenia wina (w tym przypadku: „Tocai friulano” pochodzącego od określonej odmiany winorośli zarejestrowanej zgodnie z prawem w odpowiednich rejestrach państwowych Włoch i wymienionej we właściwych rozporządzeniach wspólnotowych)?
- 3) Czy art. 34 ust. 2 akapit drugi traktatu WE, który zabrania wszelkiej dyskryminacji między producentami i konsumentami produktów rolnych wewnątrz Wspólnoty Europejskiej, pociąga za sobą zakaz dyskryminacji producentów i użytkowników jednego tylko oznaczenia wina, a mianowicie oznaczenia odnoszącego się do wina „Tocai friulano”, spośród 122 oznaczeń wymienionych w załączniku I do rozporządzenia nr 753/2002 (w wersji zmienionej przez rozporządzenie nr 1429/2004) polegającej na zakazie dalszego używania tego oznaczenia po dniu 31 marca 2007 r.?
- 4) Czy art. 19 ust. 2 rozporządzenia Komisji nr 753/2002, który potwierdza legalność używania oznaczeń odmian winorośli wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia (w wersji zmienionej przez rozporządzenie nr 1429/2004) należy interpretować w ten sposób, iż należy uznać za możliwe i prawnie dopuszczalne istnienie przypadków identyczności nazw odmian winorośli i oznaczeń geograficznych odnoszących się do win produkowanych we Wspólnocie Europejskiej?

- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na czwarte pytanie, czy art. 34 ust. 2 akapit drugi traktatu WE, który zabrania wszelkiej dyskryminacji między producentami i konsumentami produktów rolnych wewnątrz Wspólnoty Europejskiej zabrania Komisji Europejskiej stosowania w jej własnym rozporządzeniu kryterium identyczności w sposób wynikający z załącznika I takiego rozporządzenia, czyli w sposób uznający uprawnienie do używania szeregu nazw odmian winorośli, które zawierają oznaczenia częściowo lub całkowicie identyczne z taką samą liczbą nazw geograficznych, jednocześnie wykluczając zgodność z prawem używania jednej jedynej nazwy odmiany winorośli („Tocai friulano”) od wieków legalnie używanej na rynku europejskim?
- 6) Czy art. 50 rozporządzenia nr 1493/99 należy interpretować w ten sposób, że stosując postanowienia art. 23-24 Porozumienia TRIPS — w tym w szczególności postanowienie art. 24 ust. 6 tego Porozumienia — w dziedzinie identyczności oznaczeń wina, rada ministrów i państwa członkowskie (a tym bardziej Komisja Europejska) nie mogą przyjmować ani zezwalać na przyjmowanie aktów prawnych, takich jak rozporządzenie Komisji nr 753/2002, które w dziedzinie oznaczeń identycznych zastrzegają odmienne traktowanie dla win, które w aspekcie identyczności oznaczenia wykazują się tymi samymi cechami?
- 7) Czy, w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, wyraźne odesłanie do art. 23 i 24 Porozumienia TRIPS, zawarte w motywie nr 65 i w art. 50 rozporządzenia nr 1493/99, nadaje moc bezpośredniego obowiązywania we wspólnotowym porządku prawnym postanowieniu zawartemu w art. 24 ust. 6, które sankcjonuje prawo państw sygnatariuszy rzeczonoego Porozumienia do ochrony oznaczeń identycznych?

(¹) Dz.U. L 179, str. 1.
 (²) Dz.U. L 118, str. 1.
 (³) Dz.U. L 263, str. 11.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 26 stycznia 2007 r. — Banque Fédérative du Crédit Mutuel przeciwko Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Sprawa C-27/07)

(2007/C 82/28)

Język postępowania: francuski

Oznaczenie sądu krajowego

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Banque Fédérative du Crédit Mutuel

Strona pozwana: Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Pytanie prejudycjalne

Doliczenie do podlegającego opodatkowaniu zysku spółki dominującej z siedzibą we Francji w wysokości 5 % wartości kredytów podatkowych przyznanych w związku z wypłatą zysków przez spółkę zależną z siedzibą w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, jeśli wypłacone zyski podlegają w tym innym państwie podatkowi u źródła, pozostaje bez wpływu na poziom opodatkowania spółki dominującej, jeżeli może ona zaliczyć wszystkie te prawa na podatek od niej należny. Czy w przypadku gdy — wobec braku decyzji spółki dominującej o dalszej wypłacie tych zysków jej własnym akcjonariuszom w terminie pięciu lat — nie może ona wykorzystać ulgi podatkowej, którą stanowią te kredyty podatkowe, dodatkowe opodatkowanie podatkiem dochodowym od osób prawnych, które wynika z doliczenia do jej zysku podlegającego opodatkowaniu 5 % wartości kredytów podatkowych, może być uznane za dozwolone na podstawie art. 7 ust. 2 dyrektywy nr 90/435/EWG (¹), z dnia 23 lipca 1990 r. ze względu na jego nieznaczny kwotę oraz okoliczność, że zostało ono ustanowione w bezpośrednim związku z przyznaniem kredytów podatkowych wprowadzonych w celu zmniejszenia podwójnego opodatkowania dywidend, czy też powinno ono zostać uznane za naruszające cele wynikające z art. 4 tej dyrektywy?

(¹) Dyrektywa Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, str. 6).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w powiększonym składzie) wydane w dniu 23 listopada 2006 r. w sprawie T-217/02 NV Ter Lembeek Internationaal przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 stycznia 2007 r. przez NV Ter Lembeek Internationaal

(Sprawa C-28/07 P)

(2007/C 82/29)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnosząca odwołanie: NV Ter Lembeek Internationaal (przedstawiciele: J.-P. Vande Maele, F. Wijckmans i F. Tuytschaever, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne i uzasadnione oraz uchylenie wyroku w sprawie T-217/02 w zakresie, w jakim pierwsza część pierwszego zarzutu została odrzucona,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Jako jedyny zarzut podniesiono, że Sąd naruszył art. 87 ust. 1 WE, ponieważ w zaskarżonym wyroku błędnie stwierdził, że wnosząca odwołanie jest przedsiębiorstwem uprzywilejowanym w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE.
2. Odwołanie składa się z dwóch części:
  - Zaskarżony wyrok narusza art. 87 ust. 1 w zakresie, w jakim Sąd stwierdził na podstawie czysto formalistycznego a nie ekonomicznego podejścia do art. 87 ust. 1, że wnosząca odwołanie jest przedsiębiorstwem uprzywilejowanym w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE
  - Posiłkowo: zaskarżony wyrok narusza art. 87 ust. 1 WE w zakresie, w jakim Sąd stwierdził w nim, że nie doszło do zawyżenia wartości świadectw udziałowych a brak tego zawyżenia został uznany jako korzyść w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE.

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii**(Sprawa C-32/07)**

(2007/C 82/30)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: R. Vidal Puig i W. Wils, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nieustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2001/84/WE (⁽¹⁾) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie prawa autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnego egzemplarza dzieła sztuki Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2001/84/WE do prawa krajowego upłynął w dniu 31 grudnia 2005 r.

(⁽¹⁾) Dz.U. 2001 L 272, str. 32.

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej**(Sprawa C-36/07)**

(2007/C 82/31)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: C. Cattbriga)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2004/68/WE (⁽¹⁾) z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiającej warunki zdrowia zwierząt regulujące przywóz do oraz tranzyt przez terytorium Wspólnoty niektórych żywych zwierząt kopytnych, zmieniającej dyrektywy 90/426/EWG oraz 92/65/EWG i uchylającej dyrektywę 72/462/EWG, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o tych przepisach, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 18 ust. 1 tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2004/68/WE upłynął w dniu 20 listopada 2005 r.

(⁽¹⁾) Dz.U. L 139, str. 321.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 30 listopada 2006 r. w sprawie T-382/04 Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 1 lutego 2007 r. przez Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading

(Sprawa C-38/07 P)

(2007/C 82/32)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading (przedstawiciel: H. de Bie, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 20 listopada 2006 r.,
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 17 czerwca 2004 r. (REM 19/2002), w której Komisja uznała, że umorzenie należności celnych przywozowych nie jest w danej sprawie uzasadnione,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie przedstawia następujące zarzuty w odniesieniu do wyroku:

Naruszenie art. 239 kodeksu celnego ⁽¹⁾ w związku z art. 899-909 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽²⁾ („rozporządzenie wykonawcze”) oraz niewłaściwe uzasadnienie ustaleń Sądu, a w każdym razie uzasadnienie, na którym nie można oprzeć tych ustaleń,

Test w zakresie natury błędu, doświadczenia zawodowego wnoszącego odwołanie i poziomu wykazanej przezeń staranności, rozpatrywane łącznie, powinny być doprowadzić do wniosku, że należało zastosować umorzenie. Sąd Pierwszej Instancji błędnie oparł swe rozstrzygnięcie na założeniu, że stosowane w tej sprawie uregulowania w zakresie klasyfikacji tzw. papieru ryżowego w nomenklaturze taryfowej i statystycznej oraz we wspólnej taryfie celnej, zawartej w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽³⁾, nie były kompleksowe. Wnoszący odwołanie podważa klasyfikację niepieczonego papieru ryżowego dokonaną przez Sąd Pierwszej Instancji, Komisję i niderlandzkie organy celne. Wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd Pierwszej Instancji błędnie uznał, że Heuschen & Schrouff miał znaczne doświadczenie zawodowe w zakresie przywozu i wywozu. W tym zakresie Sąd Pierwszej Instancji nieprawidłowo przyjął, że Heuschen & Schrouff to doświadczony podmiot zajmujący się handlem, który wobec tego posiada doskonałą znajomość formalności przywozowych i wywozowych. W wyroku, od którego wniesiono odwołanie

Sąd Pierwszej Instancji ustanowił w stosunku do Heuschen & Schrouff zbyt wysokie wymogi w zakresie obowiązku staranności, nawet gdyby miał on znaczne doświadczenie w zakresie handlu. Ponadto Sąd Pierwszej Instancji błędnie utożsamiał Heuschen & Schrouff z przedstawicielem bezpośrednim, z którego usług korzystała.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celnny (Dz.U. L 302, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celnny (Dz.U. L 253, str. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-39/07)

(2007/C 82/33)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Støvlbæk i R. Vidal Puig, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że poprzez brak przyjęcia, w zakresie zawodu farmaceuty szpitalnego, przepisów koniecznych do wykonania dyrektywy Rady 89/48/EWG ⁽¹⁾ z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na mocy tej dyrektywy.
- Obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Hiszpański dyplom „farmaceuty szpitalnego” jest „dyplomem” w rozumieniu dyrektywy 89/48/EWG, ponieważ:

- jest to dyplom wydany przez właściwy organ wyznaczony zgodnie z prawem hiszpańskim;

- dyplom wskazuje, iż jego posiadacz ukończył studia wyższe trwające co najmniej trzy lata, jako że dla uzyskania tytułu farmaceuty szpitalnego konieczne jest posiadanie uniwersyteckiego dyplomu licencjata w zakresie farmacji, odbycie pełnego odpowiedniego szkolenia specjalizacyjnego oraz zdanie egzaminu;
  - dyplom wskazuje, że jego posiadacz posiada kwalifikacje niezbędne dla wykonywania zawodu farmaceuty szpitalnego w Hiszpanii.
2. Zawód farmaceuty szpitalnego jest w Hiszpanii „zawodem regulowanym” w rozumieniu dyrektywy 89/48/EWG.
  3. Dyrektywa Rady 85/433/EWG⁽²⁾ z dnia 16 września 1985 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji, zawierająca środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości odnoszącego się do niektórych działalności z dziedziny farmacji nie ma zastosowania do zawodu farmaceuty szpitalnego
  4. W konsekwencji Królestwo Hiszpanii było zobowiązane do dokonania transpozycji dyrektywy 89/48/EWG w zakresie zawodu farmaceuty szpitalnego. Nie przyjmując koniecznych w tym celu przepisów do dnia 4 stycznia 1991 r., Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 19 z 24.1.1989, str. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 235, str. 37.

Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-40/07)

(2007/C 82/34)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciele: U D. Recchia i J.-B. Laignelot, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, iż nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu

zastosowania się do dyrektywy 2001/42/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na nią ciążyą na mocy art. 13 ust. 1 tej dyrektywy;

- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2001/42/WE upłynął w dniu 21 lipca 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 197, 21.7.2001, str. 30.

Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-45/07)

(2007/C 82/35)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Simonsson, M. Konstantinidis i F. Hoffmeister)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że przedstawiając Międzynarodowej Organizacji Morskiej w dniu 18 marca 2005 r. propozycję w zakresie „Kontrolowania zgodności statków i obiektów portowych z wymogami rozdziału XI-2 SOLAS i kodeksu ISPS”, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 10, 71 i 80 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Komisji przedstawienie Międzynarodowej Organizacji Morskiej przez Republikę Grecką propozycji w dziedzinie objętej zakresem rozporządzenia (WE) nr 725/2004⁽¹⁾ w sprawie podniesienia ochrony statków i obiektów portowych, bez upoważnienia Komisji, stanowi naruszenie zobowiązań, które ciążyą na Republice Greckiej na mocy art. 10, 71 i 80 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Komisja twierdzi, że od chwili ustanowienia rozporządzenia nr 725/2004, Wspólnota ma wyłączne kompetencje w zakresie zaciągania międzynarodowych zobowiązań w dziedzinie bezpieczeństwa na morzu. Zatem państwa członkowskie nie mają już uprawnień do przedstawiania swych krajowych stanowisk na forum Międzynarodowej Organizacji Morskiej w dziedzinach objętych wyłącznymi kompetencjami Wspólnoty, o ile nie zostaną do tego upoważnione przez Komisję.

(¹) Dz.U. L 129 z 29.4.2004 r., str. 6.

Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-46/07)

(2007/C 82/36)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: L. Pignatoro-Nolin i M. van Beek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że utrzymując w mocy przepis, zgodnie z którym pracownicy sektora publicznego mają prawo do świadczeń emerytalnych w różnym wieku w zależności od płci, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 141 WE;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja twierdzi, że system emerytalny zarządzany przez INPDAP (Istituto Nazionale della Previdenza per i Dipendenti dell'Amministrazione Pubblica) jest dyskryminującym pracowniczym systemem emerytalnym, sprzecznym z art. 141 WE w zakresie, w jakim ustala powszechny wiek emerytalny 65 lat dla mężczyzn i 60 lat dla kobiet.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 16 listopada 2006 r. w sprawie T-333/03 Masdar (UK) Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 2 lutego 2007 r. przez Masdar (UK) Ltd

(Sprawa C-47/07 P)

(2007/C 82/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Masdar (UK) Ltd (przedstawiciele: A. Bentley i P. Green, barristers)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 listopada 2006 r. wydanego w sprawie T-333/03 MASDAR (UK) Ltd. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich;
- zasądzenie od Komisji na rzecz wnoszącego odwołanie;
  - (i) kwoty 448,947.78 EUR, której wnoszący odwołanie domagał się w sprawie T-333/03 lub ewentualnie kwoty 249,314.35 EUR względnie kwoty, którą Trybunał uzna za stosowną;
  - (ii) odsetek za zwłokę od kwoty (i);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w instancji odwoławczej oraz kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że wyrok Sądu Pierwszej Instancji powinien zostać uchylony w całości ze względów przytoczonych poniżej:

1. Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo stwierdzając, że działania wnoszącego odwołanie wynikały jedynie z obowiązku wykonania swojego zobowiązania umownego względem Helmico, w wyniku czego oddalił żądania wnoszącego odwołanie oparte na zarzucie bezpodstawnego wzbogacenia i prowadzenia cudzej sprawy bez zlecenia. Tym samym Sąd Pierwszej Instancji nie wziął pod uwagę uprawienia wnoszącego odwołanie do wypowiedzenia umów o podwykonanie ze skutkiem od dnia 2 października 1998 r.
2. Niezależnie od tego czy działania wnoszącego odwołanie wynikały jedynie z obowiązku wykonania swojego zobowiązania względem Helmico czy też nie Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo nie biorąc pod uwagę (i) okoliczności, że Komisja nie jest zwykłym kontrahentem, lecz dysponuje uprawnieniem do windykacji wierzytelności, które może wykonywać zgodnie z Rozporządzeniem Finansowym z dnia 21 grudnia 1977 r. mającym zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (¹), ani (ii) w jaki sposób Komisja wykonywała te uprawnienia.

3. Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo stwierdzając, (i) że nie może uznać, iż wnoszący odwołanie działał dobrowolnie, (ii) że Komisja była w stanie sama zarządzać projektem i (iii) że wymaga się, aby osoba powołująca się w uzasadnieniu żądania na prowadzenia cudzej sprawy bez zlecenia musi koniecznie działać bez wiedzy zastępowanego.
4. Stwierdzenia Sądu Pierwszej Instancji dotyczące zarzutów bezpodstawnego wzbogacenia i prowadzenia cudzej sprawy bez zlecenia z jednej strony i zarzutu uzasadnionych oczekiwań z drugiej strony są niespójne.
5. Uzasadnienie oddalenia skargi wnoszącego odwołanie oparte na zarzucie nieumyślnego, względnie umyślnego naruszenia zobowiązań umownych jest błędne. Sąd powołał się na brak dostatecznego uzasadnienia żądania przez wnoszącego odwołanie, podczas gdy stan faktyczny niniejszej sprawy jest oczywisty biorąc pod uwagę szczególne okoliczności, związane z wykonywaniem przez Komisję uprawnień do windykacji zgodnie z Rozporządzeniem Finansowym.
6. Sąd Pierwszej Instancji błędnie orzekł, że (i) brak jest dowodu na okoliczność, że zapewnienia, na które powołuje się wnoszący odwołanie, zostały udzielone na spotkaniu, które odbyło się w dniu 2 października 1998 r., i (ii) że bardzo mało prawdopodobne jest, aby takie zapewnienia zostały udzielone.
7. Sąd Pierwszej Instancji błędnie orzekł, że niesporządzenie przez Komisję protokołu ze spotkania w dniu 2 października 1998 r. stanowi dowód nieformalnego charakteru tego spotkania. Orzekając w ten sposób Sąd niesłusznie nie wziął pod uwagę możliwości, że Komisja udzieliła przedmiotowych zapewnień w ten czy inny sposób. Ponadto Sąd błędnie ocenił sposób, w jaki zapewnienia zostały wypowiedziane, nie uwzględniając kontekstu, w jakim to miało miejsce, a mianowicie, że Komisja nie zobowiązała się do niczego innego jak do zapłacenia wynagrodzenia za wykonanie świadczenia zgodnie z warunkami umowy, na co Komisja dysponowała już stosownymi środkami budżetowymi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 356, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Liège (Belgia) w dniu 5 lutego 2007 r. — Etat belge — SPF Finances przeciwko S. A. Les Vergers du Vieux Tauves

(Sprawa C-48/07)

(2007/C 82/38)

Język postępowania: francuski

Oznaczenie sądu krajowego

Cour d'appel de Liège (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Etat belge — SPF Finances

Strona pozwana: S.A. Les Vergers du Vieux Tauves

Pytanie prejudycjalne

Czy ustawa z dnia 28 grudnia 1992 r. — dokonująca zmiany treści art. 202 code des impôts sur les revenus 1992 poprzez odwołanie się do dyrektywy Rady 90/435/EWG ⁽¹⁾ z dnia 23 lipca 1990 r., przewidująca wymóg posiadania przez odbiorcę dywidendy udziału w kapitale spółki, która ją wypłaciła — nie powtarzając *expressis verbis* wymogu posiadania prawa pełnej własności i zgodnie z wykładnią przedstawioną przez stronę pozwaną uznając w sposób dorozumiany posiadanie prawa użytkowania udziałów w kapitale za wystarczające do skorzystania ze zwolnienia z podatku od dywidend, jest zgodna z ww. dyrektywą dotyczącą udziału w kapitale, a konkretnie z jej art. 3, 4 i 5?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, str. 6).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidshof te Brussel (Belgia) w dniu 6 lutego 2007 r. — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding przeciwko NV Firma Feryn

(Sprawa C-54/07)

(2007/C 82/39)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Arbeidshof te Brussel (Belgia).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding.

Strona pozwana: NV Firma Feryn.

Pytania prejudycjalne

- Czy bezpośrednią dyskryminację w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2000/43/WE (*) z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne stanowi złożone przez pracodawcę, po tym jak dał przyciągające uwagę ogłoszenie o pracy, publiczne oświadczenie o następującej treści:
- „Ja muszę spełniać oczekiwania moich klientów. Jeżeli pan/pani mi powie: »Chciał(a)bym ten konkretny produkt albo chciał(a)bym, żeby to zostało wykonane w taki czy inny sposób« i ja odpowiem: »Ja tego nie robię' ale wyślę panu/pani tych ludzi«, to odpowie mi pan/pani: »Właściwie to ja wcale tych drzwi nie potrzebuję«. W ten sposób rujnę swój własny interes. My musimy spełniać oczekiwania naszych klientów. To nie ja jestem odpowiedzialny za powstanie tego problemu w Belgii. Ja chcę żeby moja firma dobrze prosperowała i żebyśmy na końcu roku osiągnęli zysk. W jaki sposób mogę to zrealizować? Dostosowując się do życzeń klienta!”
- Czy dla stwierdzenia bezpośredniej dyskryminacji w odniesieniu do warunków zatrudnienia w charakterze pracownika najemnego wystarcza stwierdzenie, że pracodawca stosuje bezpośrednio dyskryminujące kryteria wyboru?
- Czy w ramach oceny dyskryminującego charakteru polityki zatrudnienia prowadzonej przez pracodawcę, służącej stwierdzeniu bezpośredniej dyskryminacji w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne, może zostać wzięta pod uwagę okoliczność, że spółka związana z tym pracodawcą zatrudnia wyłącznie monterów rodzimych?
- Co należy rozumieć przez „fakty z których można domniemywać istnienie bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji” w rozumieniu art. 8 ust. 1 dyrektywy? Jak surowo sąd krajowy musi oceniać okoliczności, które mogą prowadzić do powstania domniemania dyskryminacji?
- a) W jakim stopniu wcześniejsze przejawy dyskryminacji (podanie do wiadomości publicznej bezpośrednio dyskryminujących kryteriów wyboru pracowników w kwietniu 2005 r.) stanowią „fakty z których można domniemywać istnienie bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji” w rozumieniu art. 8 ust. 1 dyrektywy?
- b) Czy stwierdzona w kwietniu 2005 r. dyskryminacja (publiczne oświadczenie złożone w kwietniu 2005 r.) prowadzi następnie do powstania domniemania kontynuowania bezpośrednio dyskryminującej polityki zatrudnienia? Czy w świetle okoliczności postępowania przed sądem krajowym dla powstania domniemania (że pracodawca prowadzi i kontynuuje dyskryminującą politykę zatrudnienia), wystarcza, że zapytany w kwietniu 2005 r., czy jako pracodawca nie traktuje w ten sam sposób pracowników rodzimych i o odmiennym pochodzeniu etnicznym, a zatem czy nie jest jednak w pewnym stopniu rasistą, udzielił publicznie odpowiedzi: „Ja muszę spełniać oczekiwania moich klientów. Jeżeli pan/pani mi powie: »Chciał(a)bym ten konkretny produkt albo chciał(a)bym, żeby to zostało wykonane w taki czy inny sposób« i ja odpowiem: »Ja tego nie robię' ale wyślę panu/pani tych ludzi«, to odpowie mi pan/pani: »Właściwie to ja wcale tych drzwi nie potrzebuję«. W ten sposób rujnę swój własny interes. My musimy spełniać oczekiwania naszych klientów. To nie ja jestem odpowiedzialny za powstanie tego problemu w Belgii. Ja chcę żeby moja firma dobrze prosperowała i żebyśmy na końcu roku osiągnęli zysk. W jaki sposób mogę to zrealizować? Dostosowując się do życzeń klienta!”
- c) Czy w świetle okoliczności postępowania przed sądem krajowym wspólne oświadczenie prasowe pracodawcy i krajowej organizacji zwalczającej dyskryminację, w którym pracodawca przynajmniej w dorozumiany sposób potwierdził prowadzenie działań o charakterze dyskryminującym może prowadzić do powstania takiego domniemania?
- d) Czy okoliczność, że pracodawca nie zatrudnia żadnych monterów o odmiennym pochodzeniu etnicznym może prowadzić do powstania domniemania pośredniej dyskryminacji, jeżeli jakiś czas temu pracodawca ten miał poważne trudności z zatrudnieniem monterów i w związku z tym oświadczył publicznie, że jego klienci niechętnie współpracują z monterami o odmiennym pochodzeniu etnicznym?
- e) Czy jedna okoliczność wystarcza dla powstania domniemania dyskryminacji?
- f) Czy w świetle okoliczności postępowania przed sądem krajowym domniemanie dyskryminacji przez pracodawcę może zostać wywiedzione z okoliczności, iż związana z tym pracodawcą spółka zatrudniała wyłącznie pracowników rodzimych?
- Jak surowo sąd krajowy musi oceniać dowód przeciwny, który musi zostać przeprowadzony w przypadku powstania domniemania dyskryminacji w rozumieniu art. 8 ust. 1 dyrektywy? Czy domniemanie dyskryminacji w rozumieniu art. 8 ust. 1 dyrektywy może zostać obalone przez zwykłe jednostronne oświadczenie pracodawcy w prasie, że nie podejmuje on, względnie już nie podejmuje, dyskryminujących działań i że monterzy o odmiennym pochodzeniu etnicznym są mile widziani, lub przez zwykłe oświadczenie pracodawcy, że z wyjątkiem siostrzanego przedsiębiorstwa wszystkie wolne stanowiska monterów są zajęte, lub też przez oświadczenie, że zatrudnił tunezyjską sprzątaczkę, czy też w świetle okoliczności postępowania przed sądem krajowym domniemanie to może zostać obalone wyłącznie przez okoliczność, że monterzy o odmiennym pochodzeniu etnicznym faktycznie są zatrudniani lub też, że obietnice złożone we wspólnym oświadczeniu prasowym zostały spełnione?
- Co należy rozumieć przez „skuteczną, proporcjonalną i odstraszającą” sankcję w rozumieniu art. 15 dyrektywy 2000/43/WE?
- Czy w świetle okoliczności postępowania przed sądem krajowym wymóg dotyczący charakteru sankcji wyrażony w art. 15 umożliwia sądowi krajowemu zwykłe stwierdzenie wystąpienia bezpośredniej dyskryminacji?

Czy też przepis ten wymaga, aby sąd krajowy wydał również nakaz zaniechania, tak jak przewiduje prawo krajowe? Ponadto, w jakim stopniu niezbędne jest, aby w świetle okoliczności postępowania przed sądem krajowym sąd krajowy zarządził tytułem skutecznej, proporcjonalnej i odstraszej sankcji podanie wydanego wyroku do wiadomości publicznej?

(¹) Dz.U. L 180, str. 22.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen (Szwecja) w dniu 12 lutego 2007 r. — Kerstin Sundelind Lopez przeciwko Miguelowi Enrique Lopezowi Lizazo

(Sprawa C-68/07)

(2007/C 82/40)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kerstin Sundelind Lopez.

Strona pozwana: Miguel Enrique Lopez Lizazo.

Pytania prejudycjalne

Pozwany w sprawie rozwodowej ani nie zamieszkuje na stałe w państwie członkowskim, ani nie jest obywatelem państwa członkowskiego. Czy sprawa ta może zostać rozstrzygnięta przez sąd państwa członkowskiego, który nie ma właściwości zgodnie z art. 3 (¹) [drugiego rozporządzenia brukselskiego], mimo iż sąd w innym państwie członkowskim może być właściwy na podstawie jednej z zasad jurysdykcji wymienionych w art. 3?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r., Dz.U. L 338, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-69/07)

(2007/C 82/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: D. Recchia i J.-C. Laiguelot)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/35/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 6 tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2003/35/WE upłynął w dniu 25 czerwca 2005 r.

(¹) Dz.U. L 156, str. 17.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Hiszpania) w dniu 9 lutego 2007 r. — José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez przeciwko Consejería de Salud y Servicios Sanitarios

(Sprawa C-72/07)

(2007/C 82/42)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Hiszpania)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez

Strona pozwana: Consejería de Salud y Servicios Sanitarios.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 i część I rozdziału II Decreto 72/2001, wydanego w wykonaniu postanowień art. 103 Ley 14/1986, General de Sanidad [ustawy powszechnej 14/1986 o służbie zdrowia] oraz art. 88 Ley 25/1990, de 20 de diciembre, del medicamento [ustawy 25/1990 z 20 grudnia o środkach leczniczych] mogą zostać uznane za sprzeczne z art. 43 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską?
- 2) Czy załącznik III do decyzji Consejería de Salud y Servicios Sanitarios del Gobierno del Principado de Asturias [ministerstwa ds. zdrowia i służb sanitarnych rządu Księstwa Asturii] może zostać uznany za sprzeczny z art. 43 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską?

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Malty

(Sprawa C-79/07)

(2007/C 82/43)

Język postępowania: maltański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Condou Durande i K. Xuereb, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Malty

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/110/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną ⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Malty uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Malty kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął dnia 6 grudnia 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 321, str. 26.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 15 lutego 2007 r. — Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones przeciwko Administración del Estado

(Sprawa C-82/07)

(2007/C 82/44)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones

Strona pozwana: Administración del Estado

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 2 i art. 10 ust. 1 dyrektywy 2002/21/WE ⁽¹⁾ w związku z jej motywem 11 zobowiązują państwa członkowskie do rozdzielenia pomiędzy różne organy „funkcji regulacyjnych” i „operacyjnych” w dziedzinie przydzielania krajowych zasobów numeracyjnych i zarządzania krajowymi planami numeracyjnymi?
- 2) Czy jeżeli państwo członkowskie, dokonując inkorporacji dyrektywy 2002/21/WE do swojego wewnętrznego porządku prawnego, powierzyło wyspecjalizowanemu organowi przydzielanie krajowych zasobów numeracyjnych i zarządzanie krajowymi planami numeracyjnymi, może ono jednocześnie ograniczyć kompetencje tego organu w tej dziedzinie, powierzając je innym organom lub samej administracji państwowej, tak, iż w istocie różne organy zarządzają tymi zasobami wspólnie?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), Dz.U. 108, str. 33.

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-86/07)

(2007/C 82/45)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Condou-Durande oraz E. De Persio, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/110/WE⁽¹⁾ z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną, a w każdym razie nie przekazując Komisji tych przepisów, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 5 grudnia 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 321, str. 26.

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Malty

(Sprawa C-87/07)

(2007/C 82/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Condou Durande i K. Xuereb, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Malty

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych mających na celu zastosowanie się do dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin⁽¹⁾ lub przynajmniej nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Malty uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Malty kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 3 grudnia 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 251, str. 12.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-91/07)

(2007/C 82/47)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Condou-Durande i E. De Persio, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin⁽¹⁾ lub w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Włoska uchybiła swoim zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy 2003/86/WE upłynął w dniu 3 października 2005 r.

⁽¹⁾ Dz. U. L 251, str. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden w dniu 21 lutego 2007 r. — Adidas AG i Adidas Benelux BV przeciwko Marca Mode, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz Netherlands BV, Vendex KBB Nederland BV

(Sprawa C-102/07)

(2007/C 82/48)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Adidas AG, Adidas Benelux BV.

Strona pozwana: Marca Mode, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz Netherlands BV, Vendex KBB Nederland BV.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy określając zakres ochrony znaku towarowego utworzonego z oznaczenia, które samo z siebie nie posiada charakteru odróżniającego, lub z oznaczenia, które odpowiada opisowi zawartemu w art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 89/104⁽¹⁾, które ewentualnie ustaliło się w obrocie jako znak towarowy i zostało zarejestrowane, należy uwzględnić interes ogólny, który polega na tym, że dostępność określonych oznaczeń dla innych podmiotów gospodarczych oferujących dane towary lub usługi nie będzie w nieuzasadniony sposób ograniczana („konieczność pozostawienia do swobodnego używania”)?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze udzielona zostanie odpowiedź twierdząca: Czy stanowi przy tym różnicę, czy dane oznaczenia, które powinny być swobodnie dostępne, postrzegane są przez docelowy krąg odbiorców jako oznaczenia na rozróżnienie towarów albo jako zwykła ozdoba towaru?
- 3) Jeżeli na pytanie pierwsze udzielona zostanie odpowiedź twierdząca: Czy stanowi przy tym również różnicę, że oznaczenie zaskarżone przez uprawnionego ze znaku towarowego pozbawione jest charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) dyrektywy lub składa się ze wskazówki w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy?

⁽¹⁾ Pierwsza dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-104/07)

(2007/C 82/49)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Condou-Durande i E. De Persio, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi⁽¹⁾ lub w każdym razie nie powiadamiając o ich przyjęciu Komisji Republika Włoska uchybiła swoim zobowiązaniom, ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 23 stycznia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 16 z 23.1.2004, str. 44.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 18 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-47/05)⁽¹⁾

(2007/C 82/50)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 2.4.2005.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 22 grudnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-53/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/51)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 74 z 25.3.2006.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 grudnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-93/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/54)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 8.4.2006.

Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 7 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-79/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/52)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 8.4.2006.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 listopada 2006 r. — Bausch & Lomb Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Biofarma SA

(Sprawa C-95/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/55)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 6.5.2006.

Postanowienie prezesa piątej izby Trybunału z dnia 30 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-91/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/53)

Język postępowania: niemiecki

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 96 z 22.4.2006.

Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-109/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/56)

Język postępowania: niemiecki

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 6.5.2006.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 listopada 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-110/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/57)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 8.4.2006.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-299/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/60)

Język postępowania: grecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-222/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/58)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 15.7.2006.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 18 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-326/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/61)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-259/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/59)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalii

(Sprawa C-370/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/62)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 28.10.2006.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 29 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-377/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/63)

Język postępowania: fiński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 28.10.2006.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 5 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda) przeciwko Al Rima SA

(Sprawa C-395/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/64)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 lutego 2007 r. —
CAS przeciwko Komisji

(Sprawa T-23/03) ⁽¹⁾

(Układ stowarzyszeniowy pomiędzy EWG a Republiką Turcji — Umorzenie należności celnych przywozowych — Przywożony z Turcji koncentrat soku owocowego — Wspólnotowy kodeks celny — Świadczenia przewozowe — Szczególna sytuacja — Prawo do obrony)

(2007/C 82/65)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: CAS SpA (Werona, Włochy) (przedstawiciel: D. Ehle, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: X. Lewis, pełnomocnik, wspierany przez adwokata M. Nuñeza Müllera)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji z dnia 18 października 2002 r. (REC 10/01), dotyczącej wniosku o umorzenie należności celnych przywozowych.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 83 z 5.4.2003.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 lutego 2007 r. —
Clotuche przeciwko Komisji

(Sprawa T-339/03) ⁽¹⁾

(Urzędnicy — Przeniesienie dyrektora na stanowisko głównego doradcy — Interes służby — Równowaga stanowisk — Reorganizacja Eurostatu — Skarga o uchylenie — Skarga o zadośćuczynienie)

(2007/C 82/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Gabrielle Clotuche (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: P.-P. Van Gehuchten, J. Sambon, G. Demez i P. Reyniers, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i H. Krämer, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze — żądanie uchylenia decyzji Komisji z dnia 9 lipca 2003 r. o przeniesieniu skarżącej ze stanowiska dyrektora na stanowisko głównego doradcy oraz decyzji Komisji z dnia 1 października 2003 r. w sprawie reorganizacji Eurostatu w części, w której nie obejmowała ponownego przydzielenia skarżącej stanowiska dyrektora, a po drugie — żądanie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Sentencja wyroku

- 1) Komisja zapłaci skarżącej kwotę 1 euro tytułem zadośćuczynienia za niezgodne z prawem działanie administracji.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja poniesie swoje własne koszty, w tym koszty związane z postępowaniem przed Sądem w sprawie środka tymczasowego, a także jedną piątą kosztów poniesionych przez skarżącą, w tym kosztów związanych z postępowaniem przed Sądem w sprawie środka tymczasowego.

4) Skarżąca poniesie cztery piąte swoich własnych kosztów, w tym kosztów związanych z postępowaniem przed Sądem w sprawie środka tymczasowego.

(¹) Dz.U. C 289 z 29.11.2003.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 lutego 2007 r. — Caló przeciwko Komisji

(Sprawy połączone T-118/04 i T-134/04) (¹)

(Urzędnicy — Zatrudnienie dyrektora w charakterze głównego doradcy — Interes służby — Równowaga stanowisk — Reorganizacja Eurostatu — Powołanie na stanowisko dyrektora — Ogłoszenie Obowiązków wolnym stanowisku — Obowiązek uzasadnienia — Ocena zasług kandydatów — Skarga o uchylenie — Skarga o odszkodowanie)

(2007/C 82/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Giuseppe Caló (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid, H. Krämer i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze, wniosek o uchylenie decyzji Komisji z dnia 9 lipca 2003 r. o przeniesieniu skarżącego ze stanowiska dyrektora na stanowisko głównego doradcy, decyzji Komisji z dnia 1 października 2003 r. w sprawie reorganizacji Eurostatu w zakresie, w jakim potwierdza przeniesienie skarżącego oraz wniosek o zadośćuczynienie rzekomo doznanej przez skarżącego krzywdy, a także po drugie, wniosek o uchylenie decyzji Komisji z dnia 30 marca 2004 r. o powołaniu N. na stanowisko dyrektora dyrekcji „Statystyki rolnictwa, rybactwa, funduszy strukturalnych i środowiska” w Eurostacie i odrzuceniu kandydatury skarżącego na to stanowisko.

Sentencja wyroku

1) W sprawie T-118/04 Komisja wypłaci skarżącemu kwotę 1 EUR tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem działanie administracji.

2) W sprawie T-134/04 Komisja wypłaci skarżącemu kwotę 5 000 EUR tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem działanie administracji.

3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

4) W sprawie T-118/04 Komisja pokryje własne koszty, w tym koszty postępowania o zarządzenie środków tymczasowych przed Sądem, oraz jedną piątą kosztów poniesionych przez skarżącego, w tym koszty postępowania o zarządzenie środków tymczasowych przed Sądem.

5) W sprawie T-118/04 skarżący pokryje cztery piąte swoich kosztów postępowania, w tym koszty postępowania o zarządzenie środków tymczasowych przed Sądem.

6) W sprawie T-134/04 Komisja pokryje wszystkie koszty w tym koszty postępowania o zarządzenie środków tymczasowych przed Sądem.

(¹) Dz.U. C 118 z 30.4.2004 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 lutego 2007 r. — Camorato Carfagno przeciwko Komisji

(Sprawa T-143/04) (¹)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej — Ocena za okres 2001/2002 — Skarga o uchylenie — Zarzut niezgodności z prawem — Oczywisty błąd w ocenie)

(2007/C 82/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Antonietta Camorato Carfagno (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel(-e): C. Mourato, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Joris i M. Velardo, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie uchylenia decyzji z dnia 9 kwietnia 2003 r. zatwierdzającej sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej skarżącej za okres od dnia 1 lipca 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r.

Sentencja wyroku

- 1) Decyzja z dnia 9 kwietnia 2003 r. zatwierdzająca sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej skarżącej za okres od dnia 1 lipca 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. zostaje uchylona.
- 2) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 190 z 24.7.2004.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 lutego 2007 r. — Gordon przeciwko Komisji

(Sprawa T-175/04) (¹)

(Urzednicy — Skarga o uchylenie — Sprawozdanie z przebiegu kariery — Całkowita i trwała niezdolność do pracy — Utrata interesu prawnego — Umorzenie postępowania — Skarga o odszkodowanie — Niedopuszczalność)

(2007/C 82/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Donal Gordon (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo M. Byrne, solicitor, następnie J. Sambon, P.-P. Van Gehuchten i P. Reyniers, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i H. Krämer, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie decyzji z dnia 11 grudnia 2003 r. oddalającej zażalenie wniesione na decyzję z dnia 28 kwietnia 2003 r. potwierdzającą sprawozdanie z przebiegu kariery skarżącego za okres od dnia 1 lipca 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. oraz wniosek o odszkodowanie celem naprawienia szkody poniesionej przez skarżącego.

Sentencja wyroku

- 1) Nie ma potrzeby orzekać w przedmiocie wniosku o uchylenie.
- 2) Skarga o odszkodowanie zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 3) Każda ze stron poniesie własne koszty.

(¹) Dz.U. C 179 z 10.7.2004 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 lutego 2007 r. — Indorata-Serviços e Gestão przeciwko OHIM (HAIR-TRANSFER)

(Sprawa T-204/04) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego HAIRTRANSFER — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94)

(2007/C 82/70)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Indorata-Serviços e Gestão, Lda (Funchal, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat T. Wallentin)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Weberndörfer, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 1 kwietnia 2004 r. (sprawa R 435/2003-2) dotyczącą wniosku o rejestrację słownego znaku towarowego HAIRTRANSFER jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Indorata-Serviços e Gestão, Lda zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 217 z 28.8.2004.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 lutego 2007 r. — Wunenburger przeciwko Komisji

(Sprawy połączone T-246/04 i T-71/05) (¹)

(Urzednicy — Sprawozdanie z oceny — Postępowanie w sprawie oceny za okres 1997/1999 i za okres 1999/2001 — Sprawozdanie z przebiegu kariery — Postępowanie w sprawie oceny za okres 2001/2002 — Skarga o uchylenie — Dopuszczalność — Skarga o odszkodowanie — Prawo do obrony)

(2007/C 82/71)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jacques Wunenburger (Zagrzeb, Chorwacja) (przedstawiciel: É. Boigelot, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid, H. Krämer i C. Berardis-Kaysner, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wnioski o unieważnienie projektów sprawozdań z oceny skarżącego za okres 1997/1999 i za okres 1999/2001 oraz sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego w zakresie postępowania w sprawie oceny za okres 2001/2002 oraz wnioski o naprawienie rzekomej szkody.

Sentencja wyroku

- 1) Decyzja z dnia 11 września 2003 r. w sprawie sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za okres od dnia 1 lipca 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. zostaje uchylona.
- 2) Komisja wypłaci skarżącemu kwotę 2 500 EUR, oprócz kwoty 2 500 EUR już wypłaconej przez organ powołujący, za zwłokę w sporządzeniu sprawozdań z oceny za okres 1997/1999 i za okres 1999/2001 oraz kwotę w wysokości symbolicznego 1 EUR za zwłokę w sporządzeniu sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej za okres 2001/2002.
- 3) W pozostałym zakresie skargi zostają oddalone.
- 4) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 217 z 28.8.2004 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lutego 2007 r. — Mundipharma przeciwko OHIM — Altana Pharma (RESPICUR)

(Sprawa T-256/04) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego RESPICUR — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy RESPIORT — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Dowód używania wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 40/94)

(2007/C 82/72)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Mundipharma AG (Bazylea, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat F. Nielsen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo B. Müller, a następnie G. Schneider, pełnomocnicy)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Altana Pharma AG (Konstancja, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Becker)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 kwietnia 2004 r. (sprawa R 1004/2002-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Mundipharma AG a Altana Pharma AG.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 19 kwietnia 2004 r. (sprawa R 1004/2002-2).
- 2) OHIM pokryje koszty własne oraz koszty poniesione przez skarżącą, z wyjątkiem kosztów związanych z interwencją.
- 3) Skarżąca pokryje koszty poniesione przez nią w związku z interwencją.
- 4) Interwenient pokryje koszty własne.

(¹) Dz.U. C 217 z 28.8.2004.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — Bouček przeciwko Komisji

(Sprawa T-318/04) (¹)

(Urzednicy — Konkurs otwarty — Niedopuszczenie do udziału w egzaminach pisemnych — Złożenie kandydatury po terminie)

(2007/C 82/73)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vladimír Bouček (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: L. Krafttová, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i H. Krämer, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie uchylecia decyzji komisji konkursowej konkursu otwartego EPSO/A/2/03 o niedopuszczeniu skarżącego do udziału w egzaminach pisemnych ze względu na złożenie kompletu dokumentów po terminie

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron ponosi własne koszty.

(¹) Dz.U. C 273 z 6.11.2004.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lutego 2007 r. — Ontex przeciwko OHIM — Curon Medical (CURON)

(Sprawa T-353/04) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego CURON — Sprzeciw właściciela wspólnotowego słownego znaku towarowego EURON — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2007/C 82/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ontex NV (Bugenhout, Belgia) (przedstawiciel: M. Du Tré, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przez Izbę Odwoławczą OHIM była również, występująca przed Sądem w charakterze interwenienta: Curon Medical Inc. (Sunnyvale, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: C. Algar, J. Cohen, solicitors, i T. Ludbrook, barrister)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 lipca 2004 r. (sprawa R 22/2004-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Ontex NV a Curon Medical, Inc.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 273 z 6.11.2004.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lutego 2007 r. — Petralia przeciwko Komisji

(Sprawa T-354/04) (¹)

(Urzednicy — Pracownicy tymczasowi — Kadra naukowa — Zaszeregowanie do grupy)

(2007/C 82/75)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Gaetano Petralia (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: C. Forte, avocat)

Strona pozwana: Komisja (przedstawiciele: J. Currall i C. Loggi, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie decyzji Komisji z dnia 7 października 2003 r. w sprawie ostatecznego zaszeregowania skarżącego do grupy B5, stopień 3 oraz decyzji z dnia 13 maja 2004 r. w sprawie oddalenia zażalenia skarżącego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron poniesie koszty własne.

(¹) Dz.U. C 262 z 23.10.2004.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 lutego 2007 r. — Simões Dos Santos przeciwko OHIM

(Sprawa T-435/04) (¹)

(Służba publiczna — Urzednicy i pracownicy OHIM — Ocena i awansowanie — Sprowadzenie do zera i ponowne obliczanie kapitału punktów za zasługi — System przejściowy — Skarga o uchylenie — Zarzut niezgodności z prawem — Niedziałanie prawa wstecz — Zasady zgodności z prawem i bezpieczeństwa prawnego — Podstawa prawna — Uzasadnione oczekiwania — Równość traktowania)

(2007/C 82/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Simões Dos Santos (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: A. Creus Carreras, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) (przedstawiciele: I. de Medrano Caballero, pełnomocnik, wspierany przez D. Waelbroeck, adwokata)

Przedmiot sprawy

Żądanie uchylenia decyzji OHIM z dnia 7 lipca 2004 r. oddalającej zażalenie skarżącego z dnia 11 marca 2004 r., decyzji z dnia 15 grudnia 2003 r. ustalającej łączny kapitał punktowy punktów za zasługi przyznanych skarżącemu w postępowaniu w sprawie awansowania za 2003 r., a także opinii komitetu parytetowego ds. ocen z dnia 12 grudnia 2003 r.

Sentencja wyroku

- 1) Decyzja OHIM z dnia 15 grudnia 2003 r. o ostatecznym przyznaniu skarżącemu punktów za zasługi w ramach postępowania w sprawie awansowania za rok 2003 r. oraz decyzja OHIM z dnia 7 lipca 2004 r. oddalająca zażalenie skarżącego z dnia 11 marca 2004 r. zostają uchylone w części, w jakiej oznacza potwierdzenie usunięcia reszty punktów za zasługi skarżącego, tak jak to stwierdzono w decyzji PERS-PROM-39-03rev1 w sprawie awansowania z dnia 30 marca 2004 r.
- 2) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.
- 3) OHIM zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 6 z 8.1.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 lutego 2007 r. — Aktieselskabet af 21. november 2001 przeciwko OHIM — TDK Kabushiki Kaisha (TDK)

(Sprawa T-477/04) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego TDK — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy TDK — Wcześniejsze graficzne lub słowne krajowe znaki towarowe TDK — Względna podstawa odmowy rejestracji — Renoma — Nienależna korzyść czerpana z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2007/C 82/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aktieselskabet af 21. november 2001 (Brandenburg, Dania) (przedstawiciel: adwokat C. Barret Christiansen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: S. Laitinen i G. Schneider, pełnomocnicy)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.) (Tokio, Japonia) (przedstawiciel: A. Norris, barrister)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 października 2004 r. (sprawa R-364/2003-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.) a Aktieselskabet af 21. november 2001.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca, Aktieselskabet af 21. november 2001, zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 69 z 19.3.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 lutego 2007 r. — Bodegas Franco-Españolas przeciwko OHIM — Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro (ROYAL)

(Sprawa T-501/04) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ROYAL — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy ROYAL FEITORIA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2007/C 82/78)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Bodegas Franco-Españolas, SA (Logroño, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. López Camba)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. García Murillo, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro, SA (Real Companhia Velha) (Vila Nova de Gaia, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat D. Martins Pereira)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 października 2004 r. (sprawa R 513/2002-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro, SA (Real Companhia Velha) a Bodegas Franco-Españolas, SA.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 25 października 2004 r. (sprawa R 513/2002-1).
- 2) OHIM zostaje obciążony kosztami.

(¹) Dz.U. C 45 z 19.2.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 lutego 2007 r. — Seldis przeciwko Komisji

(Sprawa T-65/05) (¹)

(Urzędnicy — Urzędnicy w okresie próbnym — Kadra naukowa i techniczna — Powołanie na stanowisko pracownika tymczasowego po przeprowadzeniu konkursu na stanowiska na czas nieokreślony — Zaszeregowanie do grupy i na stopień — Artykuł 31 i 32 regulaminu pracowniczego)

(2007/C 82/79)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Thomas Seldis (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: S. Orlandi, X. Martin, A. Coolen, J.-N. Louis i É. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Joris i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie decyzji Komisji z dnia 5 kwietnia 2004 r. o powołaniu skarżącego w charakterze urzędnika w okresie próbnym w zakresie, w jakim ustala ona jego zaszeregowanie w grupie A7 stopień 5.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron poniesie własne koszty.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.4.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — Quelle przeciwko OHIM — Nars Cosmetics (NARS)

(Sprawa T-88/05) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego NARS — Wcześniejsze krajowe graficzne znaki towarowe zawierające element słowny MARS — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2007/C 82/80)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Quelle AG (Fürth, Niemcy) (przedstawiciel: H. Linder, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: S. Laitinen i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, występująca przed Sądem w charakterze interwenienta: Nars Cosmetics Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: M. de Justo Bailey, adwokat)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 grudnia 2004 r. (sprawa R 379/2004-2) wydanej w postępowaniu w sprawie sprzeciwu pomiędzy Quelle AG i Nars Cosmetics, Inc.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 155 z 25.6.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 lutego 2007 r. — Kustom Musical Amplification przeciwko OHIM (Kształt gitary)

(Sprawa T-317/05) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie przestrzennego znaku towarowego — Kształt gitary — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Naruszenie prawa do obrony — Uzasadnienie — Artykuł 73 rozporządzenia (CE) nr 40/94)

(2007/C 82/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kustom Musical Amplification, Inc. (Cincinnati, Ohio, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: M. Edenborough, barrister, i T. Bamford, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 czerwca 2005 r. (sprawa R 1035/2004-2) dotyczącą wniosku o rejestrację jako wspólnotowego znaku towarowego przestrzennego znaku towarowego mającego postać gitary.

Sentencja wyroku

1. Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 7 czerwca 2005 r. (sprawa R 1035/2004-2).
2. OHIM pokrywa swoje własne koszty postępowania, a także koszty poniesione przez skarżącą.

(¹) Dz.U. C 271 z 29.10.2005.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 stycznia 2007 r. — Rijn Schelde Mondia France przeciwko Komisji

(Sprawa T-55/05) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna Taryfa Celna — Wniosek o umorzenie należności celnych przywozowych — Akt niekorzystny — Niedopuszczalność)

(2007/C 82/82)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Rijn Schelde Mondia France SA (Rouen, Francja) (przedstawiciel: F. Citron, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: X. Lewis i J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej, zdaniem skarżącej, w piśmie z dnia 7 października 2004 r. w sprawie wniosku o umorzenie należności celnych przywozowych (akta REM 22/01)

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Skarżąca pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję.

(¹) Dz.U. C 93 z 16.4.2005.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 29 stycznia 2007 r. — Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE przeciwko Komisji

(Sprawa T-423/05 R)

(Postępowanie w sprawie zastosowania środka tymczasowego — Wniosek o zawieszenie wykonania — Pomoc państwa — Okoliczności niecierpiące zwłoki)

(2007/C 82/83)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci P. Anestis, S. Mavroghenis, S. Jordan, D. Geradin i T. Soames, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: pełnomocnicy D. Triantafyllou i T. Scharf)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania art. 2 ust. 1 w związku z art. 1 ust. 2 do 4 decyzji Komisji w sprawie pomocy państwa C 11/2004 (ex NN 4/2003) — Olimpiaki Aeroporia — Restrukturyzacja i prywatyzacja z dnia 14 września 2005 r.

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje odrzucony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 stycznia 2007 r. — Theofilopoulos przeciwko Komisji

(Sprawa T-91/06) ⁽¹⁾

(Skarga o odszkodowanie — Wniosek o zwrot listów gwarancyjnych — Brak właściwości Sądu — Niedopuszczalność skargi — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)

(2007/C 82/84)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Nikolaos Theofilopoulos (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: P. Miliarakis, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Ström van Lier oraz I. Chatziagiannis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, skarga o odszkodowanie oraz po drugie, wniosek zmierzający do uzyskania zwrotu listów gwarancyjnych.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Nikolaos Theofilopoulos zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 12.8.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 stycznia 2007 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — MetroRED Telecom (MetroRED)

(Sprawa T-124/06) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)

(2007/C 82/85)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była także: MetroRED Telecom Group Ltd (Hamilton, Bermudy)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 lutego 2006 r. (sprawa R 266/2005-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG a MetroRED Telecom Group Ltd.

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie umarza się.
- 2) Każda ze stron pokrywa swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 143 z 17.6.2006.

Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2007 r. — Torres przeciwko OHIM — Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés (TORRE DE BENITEZ)

(Sprawa T-16/07)

(2007/C 82/86)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Miguel Torres, S.A. (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino i A. Castán Pérez-Gómez, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wydanej w dniu 6 listopada 2006 r. w sprawie R-0036/2006-2
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „TORRE DE BENITEZ” dla towarów należących do klasy 33 (wniosek nr 2.438.018);

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowe i międzynarodowe słowne znaki towarowe „Torres” dla towarów z klasy 33, oraz liczne pozostałe wspólnotowe, krajowe i międzynarodowe znaki towarowe;

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu;

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania;

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ z uwagi na niewystępowanie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do występujących w sprawie znaków towarowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2007 r. — Torres przeciwko OHIM — Bodegas Navarro López (CITA DEL SOL)

(Sprawa T-17/07)

(2007/C 82/87)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Miguel Torres, S.A. (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino i A. Castán Pérez-Gómez, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Bodegas Navarro López, S.L.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wydanej w dniu 26 września 2006 r. w sprawie R-1407/2005-1
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Bodegas Navarro López, S.L.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „CITA DEL SOL” dla towarów i usług należących do klas 33 i 39 (wniosek nr 2.712.982);

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowy znak towarowy „VIÑA SOL” (znak nr 462.523) oraz krajowe znaki towarowe „VIÑA SOL” dla towarów należących do klasy 33, krajowy znak towarowy „SOL” dla towarów należących do klasy 33;

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ z uwagi na niewystępowanie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do występujących w sprawie znaków towarowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2007 r. — Thyssen-Krupp Stainless przeciwko Komisji

(Sprawa T-24/07)

(2007/C 82/88)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ThyssenKrupp Stainless AG (Duisburg, Niemcy) (przedstawiciele: M. Klusmann i S. Thomas)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności art. 2 sentencji tej decyzji;
- w dalszej kolejności posiłkowo, obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą w zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2006) 6765 wersja ostateczna z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie COMP/39.234 — Dopłata do stopu — Nowa decyzja. W zaskarżonej decyzji dotyczącej wznowienia postępowania IV/35.814 — Dopłata do stopu, stronę skarżącą obciążono grzywną za naruszenie art. 65 ust. 1 EWWiS, jakiego dopuściła się Thyssen Stahl GmbH (wcześniej Thyssen Stahl AG), które polegało na zmianie i zastosowaniu w sposób uzgodniony wartości referencyjnych stosowanych przy obliczaniu dopłaty do stopu.

Skarżąca podnosi dziesięć zarzutów na poparcie tej skargi:

- naruszenie zasady *nulla poena sine lege*, ponieważ ze względu na brak przepisów przejściowych Komisja nie posiadała uprawnień w zakresie zastosowania z mocą wsteczną traktatu EWWiS, który w 2002 r. utracił moc obowiązującą;
- niezgodne z prawem zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾, ponieważ uprawnia ono jedynie do zastosowania art. 81 i art. 82 WE, a nie postanowień traktatu EWWiS;
- naruszenie zasady *res iudicata*, związane z rozstrzygnięciem co do istoty przez Trybunał Sprawiedliwości wyrokiem kończącym postępowanie w sprawie, w którym Trybunał orzekł brak odpowiedzialności skarżącej za naruszenie jakiego dopuściła się spółka Thyssen Stahl AG, a którego wystąpienie zostało stwierdzone i ponownie przypisane skarżącej w zaskarżonej decyzji;
- brak odpowiedzialności skarżącej poprzez wydanie prywatnego oświadczenia o przyjęciu odpowiedzialności, ponieważ ma ono co najwyżej deklaracyjny charakter;
- naruszenie zasady pewności prawa związane z niepewnym charakterem podstawy grzywny i jej przyznania;
- naruszenie zasady *ne bis in idem*, ponieważ grzywnę nałożono na skarżącą już w pierwszym postępowaniu w związku wystąpieniem identycznych okoliczności faktycznych, w przedmiocie czego Trybunał orzekł wyrokiem kończącym postępowanie w sprawie;
- przedawnienie naruszenia;
- naruszenia prawa dostępu do akt;
- naruszenie prawa do bycia wysłuchanym w związku z przedstawieniem niepełnych zarzutów, oraz;

- niewłaściwe obliczenie grzywny w świetle komunikatu w sprawie współpracy z 1996 r. ⁽²⁾

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 2003 r., str. 1).

⁽²⁾ Komunikat Komisji z dnia 18 lipca 1996 r. w sprawie nienakładania grzywnien lub obniżenia ich kwoty w sprawach dotyczących karteli (Dz.U. C 207 z 1996 r., str. 4).

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2007 r. — LIPOR — przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-26/07)

(2007/C 82/89)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: LIPOR — Serviço Intermunicipalizado de Gestão de Resíduos do Grande Porto (Gondomar, Portugalia) (przedstawiciele: P. Pinheiro, M. Gorrão-Henriques i F. Quintela, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- częściowe stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji C(06)5008 z dnia 17 października 2006 r. skierowanej do państwa portugalskiego, w zakresie, w jakim stwierdza, że całkowitą wartość pomocy przyznanej z Funduszu Spójności na podstawie decyzji Komisji nr C(93)3347/3 z dnia 7 grudnia 1993 r., C(94)3721 wersja ostateczna/3 z dnia 21 grudnia 1994 r. oraz C(98)2283/f z dnia 28 lipca 1998 r. — należy uznać za zmniejszoną o 1 511 591 euro, oraz stwierdzenie nieważności decyzji nakazującej państwu członkowskiemu zwrot tej kwoty;
- stwierdzenie nieważności art. 1 zaskarżonej decyzji w części, w której nakazuje 100 % korektę finansową umów podpisanych przez stronę skarżącą z IDAD [Instituto do Ambiente e Desenvolvimento, instytut ochrony środowiska i rozwoju], ponieważ narusza zasadę proporcjonalności, oraz w części, w której nakazuje państwu członkowskiemu zwrot 458 683 euro;
- obciążenie Komisja Wspólnot Europejskich kosztami postępowania;
- ewentualnie, częściowe stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z powodu naruszenia zasady proporcjonalności, w odniesieniu do umów zawartych przez stronę skarżącą z Hidroprojecto;

— również ewentualnie, strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji na wypadek stwierdzenia, że Lipor całkowicie nie spełnił wymogów przewidzianych w dyrektywie 92/50/EWG, o orzeczenie, iż Komisja poprzez ustalenie 100 % korekty finansowej dotyczącej finansowania umów z Hidroprojecto naruszyła zasadę proporcjonalności.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca zarzuca naruszenie prawa, oczywisty błąd w ustaleniach, brak wystarczającego i poprawnego uzasadnienia oraz naruszenie zasady proporcjonalności.

W odniesieniu do umowy zawartej przez stronę skarżącą w 1989 r. z Hidroprojecto, strona skarżąca twierdzi, iż Komisja popełniła błąd przy oszacowaniu wartości Bloku D umowy.

Jeżeli chodzi o umowę podpisaną pomiędzy tymi samymi podmiotami w 1997 r., strona skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła błąd w ustaleniach, nie przyjmując, że umowy te stanowiły częściowo konkretyzację umowy zawartej w 1989 r., a częściowo jej przedłużenie, które okazało się konieczne w miarę wykonywania projektu. Nie zgadza się również z Komisją co do tego, że umowy powinny zostać zawarte w trybie zamówień publicznych. Zdaniem strony skarżącej, nawet jeżeliby przyjąć, że umowy te były niezależne od umowy z 1989 r. i ich wartość przekraczała próg ustalony w dyrektywie 92/50 dla przetargu otwartego, to i tak miał do nich zastosowanie wyjątek przewidziany w art. 11 tej dyrektywy.

Co się tyczy zawartych również pomiędzy tymi samymi podmiotami umów z dnia 28 marca i 28 kwietnia 1995 r., strona skarżąca podnosi, że Komisja popełniała błąd w ustaleniach, poczynając je za jedną umowę będącą przedłużeniem umowy z 1989 r. i twierdząc, że ich zawarcie powinno nastąpić w drodze zamówień publicznych. Podnosi, że w rzeczywistości chodzi o dwie umowy zawarte w różnej dacie. Pierwsza umowa została zawarta w wyniku przetargu ograniczonego, natomiast druga nie osiągnęła wartości przekraczającej próg, aby mogła się stać przedmiotem postępowania w sprawie zamówień publicznych. W każdym razie, obie umowy zostały zawarte na podstawie prawa portugalskiego w chwili, w której dyrektywa 92/50 nie została jeszcze transponowana do prawa krajowego.

Wreszcie, w odniesieniu do umów zawartych przez skarżącą z IDAD w 1999 r., skarżąca przyznając, że Komisja mogła uwzględnić je łącznie w celu ustalenia ich odpowiedniej wartości oraz ewentualnego podlegania przesadom rządzącym zamówieniami publicznymi, wyjaśnia powody, które doprowadziły ją do podpisania oddzielnych umów oraz podnosi, że IDAD jest podmiotem prawa publicznego i jako taki jest instytucją zamawiającą w rozumieniu dyrektywy 92/50. Tym samym twierdzi, że Komisja powinna była wziąć pod uwagę te powody i nie przystępować do 100 % korekty finansowej. Zdaniem skarżącej taka korekta narusza zasadę proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2007 r. — Denka International przeciwko Komisji

(Sprawa T-30/07)

(2007/C 82/90)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Denka International BV (Barneveld, Niderlandy) (przedstawiciele: K. Van Maldegem, C. Mereu, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 2b) dyrektywy Komisji 2006/92/WE i załącznika II do tej dyrektywy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania oraz odsetkami od tych kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca żąda w niniejszej skardze stwierdzenia nieważności w części dyrektywy Komisji 2006/92/WE⁽¹⁾ z dnia 9 listopada 2006 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw Rady 76/895/EWG, 86/362/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości dichlorofosu (zwanej dalej „dyrektywą MRL” lub „zaskarżoną regulacją”), a w szczególności art. 2 b) i załącznika II do tej dyrektywy.

Skarżąca podnosi, że wskazane przepisy zmieniają najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości przedmiotowej substancji z obowiązujących poprzednio 2mg/kg do nowej wartości progowej wynoszącej 0,01 mg/kg w oparciu o ocenę dokumentacji skarżącej przeprowadzonej według związanej z tym oceny na podstawie dyrektywy 91/424/EWG, co stanowi błąd pod względem proceduralnym, naukowym i prawnym.

Skarżąca podnosi, że pod względem proceduralnym zaskarżona regulacja została przyjęta z naruszeniem gwarancji proceduralnych ustanowionych w art. 8 rozporządzenia 451/2000, zasady *auditum alteram partem* oraz zasady rzetelnego postępowania. Regulacja ta uchybia także obowiązkowi uzasadnienia (art. 235 WE). Skarżąca podnosi ponadto, że przyjmując zaskarżoną regulację, Komisja nadużyła władzy, ponieważ uzyskała ten sam rezultat, jak w przypadku decyzji o niewłączeniu, nie korzystając jednak z takiej decyzji.

Zdaniem skarżącej, z materialno-prawnego punktu widzenia, zaskarżona regulacja została podjęta na skutek oczywistego błędu w ocenie. Decyzja ta narusza (i) art. 4 ust. 1 lit. f) dyrektywy 91/414/EWG, (ii) art. 5 dyrektywy MRL oraz (iii) podstawowe zasady prawa wspólnotowego, a mianowicie (a) zasady uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa oraz (b) art. 211 WE, zasadę dobrej administracji i (c) zasadę proporcjonalności.

(¹) Dyrektywa Komisji 2006/92/WE z dnia 9 listopada 2006 r. zmieniająca załączniki do dyrektyw Rady 76/895/EWG, 86/362/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości kaptanu, dichlorofosu, etionu i folpetu (Dz.U. L 311, str. 31).

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2007 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-33/07)

(2007/C 82/91)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: I. Chalkias, G. Kanellopoulos)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Komisji lub zmiana tej decyzji zgodnie z uwagami przedstawionymi poniżej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Grecka w swojej skardze o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 5993 wersja ostateczna z dnia 14 grudnia 2006 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie — a w szczególności przez Republikę Grecką — z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. L 355, str. 96), podnosi następujące zarzuty.

W pierwszym ogólnym zarzucie uzasadniającym stwierdzenie nieważności, dotyczącym ogółu korekt, skarżąca twierdzi, że pozwana naruszyła istotne wymogi proceduralne ustanowione w art. 8 ust. 1 zdanie trzecie lit. a) [sic], rozporządzenia Komisji (WE) nr 1663/95 (¹) z dnia 7 lipca 1995 r. w zakresie, w jakim nie podjęła dwustronnych rozmów z władzami greckimi w kwestii oceny powagi przypisywanych im naruszeń i szkody

poniesionej przez Unię Europejską. Ponadto należy stwierdzić nieważność decyzji z uwagi na dokonanie korekt w odniesieniu do okresu poprzedzającego o więcej niż 24 miesiące akt, w którym zostało wyrażone ostateczne stanowisko w przedmiocie korekty i jej wysokości.

Skarżąca twierdzi w szczególności, że w odniesieniu do sektora oliwy z oliwek pozwana wykroczyła poza przysługujący jej zakres uznania, gdyż podwoiła korektę z 5 % do 10 %, mimo że stwierdzone zostało polepszenie, a nie pogorszenie systemu kontroli. Zdaniem skarżącej pozwana dokonała błędnej wykładni prawa wspólnotowego i błędnej oceny okoliczności faktycznych, naruszając zasadę proporcjonalności.

W odniesieniu do sektora bawełny skarżąca podnosi, jako zarzut uzasadniający stwierdzenie nieważności, błędne uzasadnienie i brak podstawy prawnej dokonanej korekty jak też błędną wykładnię i zastosowanie art. 12 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1201/89 (²) oraz naruszenie zasady pewności prawa z uwagi na trwającą ponad 10 lat procedurę rozdziału wydatków.

Jeśli chodzi o sektor suszonych winogron skarżąca twierdzi, że pozwana błędnie zinterpretowała wytyczne dotyczące korekty, wyznaczając 10 % wskaźnik dla niedostatecznych dodatkowych kontroli jak też, że w niewystarczający sposób uzasadniła decyzję w odniesieniu do korekty dotyczącej koryntek.

W przedmiocie owoców cytrusowych skarżąca podnosi, że pozwana błędnie i bez wystarczającego uzasadnienia powołuje się na zarzucane braki w kontrolach administracyjnych, naruszając zasadę proporcjonalności. Ponadto pozwana dokonała błędnej wykładni i zastosowania w czasie załącznika nr 16 do dokumentu nr 17933/2000, jeśli chodzi o uznanie spornych kontroli jako podstawowych.

Wreszcie w odniesieniu do zwłoki w płatnościach skarżąca zauważa, że dokonano błędnej oceny okoliczności faktycznych, z uwagi na przeprowadzenie podwójnej korekty pozycji budżetowej B01-1210-160, błędnej wykładni i zastosowania art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 296/96 (³), w związku z podstawą obliczenia 4 % progę oraz że w błędny sposób oceniono i niedostatecznie uzasadniono wskazane nadzwyczajne okoliczności i szczególne warunki zarządzania.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1663/95 z dnia 7 lipca 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 w odniesieniu do procedury rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR (Dz.U. L 158 z 8.7.1995, str. 6).

(²) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1201/89 z dnia 3 maja 1989 r. ustanawiające zasady wykonania systemu pomocy dla bawełny (Dz.U. L 259 z 6.9.1989, str. 18).

(³) Rozporządzenie Komisji (WE) NR 296/96 z dnia 16 lutego 1996 r. w sprawie danych przekazywanych przez państwa członkowskie oraz miesięcznego księgowania wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2776/88 (Dz.U. L 39 17.2.1996, str. 5).

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2007 r. Goncharov przeciwko OHIM — DSB (DSBW)**(Sprawa T-34/07)**

(2007/C 82/92)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Karen Goncharov (Moskwa, Federacja Rosyjska) (przedstawiciele: adwokaci G. Hasselblatt i A. Späth)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: DSB (Kopenhaga, Dania)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 4 grudnia 2006 r. (sprawa R 1330/2005-2)
- obciążenie OHIM kosztami własnymi poniesionymi w związku z postępowaniem oraz kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą;
- jeśli DSB postanowi wziąć udział w sprawie w charakterze interwenienta, obciążenie jej kosztami własnymi.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Karen Goncharov, strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „DSBW” dla usług z klas 39, 41, 43 i 44 (zgłoszenie nr 2 852 143)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: DSB

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „DSB” (wspólnotowy znak towarowy nr 2 292 290) dla usług z klas 35-37, 39, 41 i 42, przy czym sprzeciw dotyczy klas 39, 41 i 43.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i uchylenie zaskarżonej decyzji

Podniesione zarzuty: Izba Odwoławcza niesłusznie twierdzi, że z uwagi na względną podstawę odmowy rejestracji wymienioną w art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾ nie jest możliwa rejestracja znaku towarowego „DSBW”; nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do występujących w sprawie znaków towarowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2007 r. — Leche Celta, S.L. przeciwko OHIM — Celia (Celia)**(Sprawa T-35/07)**

(2007/C 82/93)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Leche Celta, S.L. (Puentedeume, La Coruña, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J.A. Calderón Chavero, T. Villate Consonni i A. Yañez Manglano)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Celia, SA

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wydanej w dniu 5 grudnia 2006 r. w sprawie R-294/2006-4;
- uchylenie w konsekwencji decyzji z dnia 21 grudnia z 2005 r. wydanej w postępowaniu w sprawie B 657132, w części w jakiej odrzuca się w niej sprzeciw wniesiony w imieniu strony skarżącej i uwzględnia wniosek o rejestrację spornego znaku towarowego dla towarów należących do klasy 29, to jest dla mleka i wyrobów z mleka, jadalnych olejów i tłuszczu;
- uwzględnienie żądań strony skarżącej poprzez nakazanie Wydziałowi Sprzeciwów OHIM odrzucenia zgłoszenia znaku towarowego w odniesieniu do wskazanych wyżej towarów;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania w razie przegrania przezeń sprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Celia, S.A.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „Celia” dla towarów i usług należących do klas 16, 29 i 38 (zgłoszenie nr 2.977.221)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowe słowne znaki towarowe „CELTA” dla towarów należących do klasy 29

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ z uwagi na niewystępowanie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do występujących w sprawie znaków towarowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 L 11, str. 1).

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ nie wystąpiło niebezpieczeństwo wprowadzenia w błąd, a Izba Odwoławcza nie doszła do prawidłowych wniosków zarówno co do charakteru przeciętnego konsumenta usług, których dotyczyła sprawa, jak i charakteru rynku właściwego.

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2007 r. — Zipcar przeciwko OHIM — Canary Islands Car (ZIPCAR)

(Sprawa T-36/07)

(2007/C 82/94)

Język, w którym sporządzona została skarga: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zipcar, Inc. (Cambridge, USA) (przedstawiciele: M. Elmslie, Solicitor i N. Saunders, Barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Canary Islands Car SL (Lanzarote, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 30 listopada 2006 r. w całości oraz zwrot wniosku do Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) celem prowadzenia postępowania;
- Obciążenie Urzędu kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „ZIPCAR” dla towarów i usług w klasach 9, 39 i 42 — zgłoszenie nr 3 139 375

Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Canary Islands Car SL

Znak towarowy lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowy słowny znak towarowy „CICAR” dla usług w klasie 39

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w zakresie dotyczącym spornych usług w klasie 39

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — El Morabit przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-37/07)

(2007/C 82/95)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Mohamed El Morabit (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: U. Sarikaya, avocat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Rady.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kwestionuje decyzję Rady, mocą której ta ostatnia postanowiła wpisać go na listę osób, grup i podmiotów poddanych restrykcjom, o których mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mającym na celu zwalczanie terroryzmu ⁽¹⁾.

Skarżący podnosi, że wprawdzie sąd uznał go za winnego przynależności do organizacji kryminalnej o celach terrorystycznych, ale on wniósł apelację od tego wyroku. Według skarżącego istnieje poważana szansa na uniewinnienie go w apelacji. Jego zdaniem decyzja Rady jest zatem przedwczesna.

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 70.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — Shell Petroleum i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-38/07)

(2007/C 82/96)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shell Petroleum NV (Haga, Niderlandy), Shell Nederland BV (Haga, Niderlandy) i Shell Nederland Chemie BV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci T. Snoep i J. Brockhoff)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Shell Petroleum NV wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji w całości w zakresie, w jakim dotyczy ona Shell Petroleum NV;
- tytułem żądania ewentualnego:
  - stwierdzenie nieważności art. 2 lit. d) decyzji lub
  - zmniejszenie odpowiednio nałożonej grzywny; i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Shell Nederland BV wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji w całości w zakresie, w jakim dotyczy ona Shell Petroleum BV;
- tytułem żądania ewentualnego:
  - stwierdzenie nieważności art. 2 lit. d) decyzji lub
  - zmniejszenie odpowiednio nałożonej grzywny; i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Shell Nederland Chemie BV wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 2 lit. d) decyzji lub zmniejszenie odpowiednio nałożonej grzywny; i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca dąży do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006)5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie COMP/F/38.638 Butadiene Rubber i Emulsion Styrene Butadiene Rubber, w której Komisja stwierdziła, że skarżące wraz z innymi przedsiębiorstwami naruszyły art. 81 WE i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, uzgadniając ceny towarów, dokonując podziału klientów na podstawie porozumień o niepodjęciu agresywnych działań i wymieniając informacje handlowe dotyczące cen, konkurentów i klientów.

Na poparcie swoich żądań skarżące twierdzą, że Komisja naruszyła art. 81 WE i art. 7 i 23 ust. 2 i ust. 3 rozporządzenia Rady nr 1/2003⁽¹⁾ poprzez:

- a) przypisanie odpowiedzialności za naruszenie także spółkom Shell Petroleum NV i Shell Nederland BV, nawet jeżeli Komisja uznaje, że tylko spółka Shell Nederland Chemie BV bezpośrednio uczestniczyła w naruszeniu;
- b) podwyższenie podstawowej kwoty grzywny nałożonej na skarżące o 50 % za ponowne naruszenie zasad proporcjonalności i pewności prawa;
- c) zastosowanie współczynnika odstraszenia za naruszenie zasad równego traktowania i proporcjonalności; oraz
- d) określenie początkowej kwoty grzywny nałożonej na skarżące za naruszenie Wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien⁽²⁾, zasad proporcjonalności i równego traktowania.

Ewentualnie, skarżące wskazują naruszenie obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 253 WE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003, L 1, str. 1).

⁽²⁾ Komunikat Komisji z dnia 14 stycznia 1998 r. zatytułowany „Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz art. 65 ust. 5 traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali” (Dz.U. 1998, C 9, str. 3).

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — ENI przeciwko Komisji

(Sprawa T-39/07)

(2007/C 82/97)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Eni SpA (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci prof. G.M. Roberti i I. Perego)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części w jakiej obciąża skarżącą odpowiedzialnością za działania podlegające karze;
- uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą zgodnie z art. 2 tej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona przeciwko tej samej decyzji, która została zaskarżona w sprawie T-38/07 Shell Petroleum i in. przeciwko Komisji.

ENI twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza prawo w zakresie, w jakim przypisuje jej odpowiedzialność za rzekome działania podlegające karze podejmowane przez inne spółki w ramach zмовы jedynie z powodu pełnionej przez nią roli spółki dominującej posiadającej całość kapitału. W tych okolicznościach skarżąca twierdzi, że:

- Komisja opiera się zasadniczo na niewzruszalnym domniemaniu odpowiedzialności związanej ze strukturą własnościową, która nie znajduje uzasadnienia i jest sprzeczna z zasadami określonymi w praktyce i w orzecznictwie wspólnotowym dotyczącymi stosowania art. 81 WE w odniesieniu do grup przedsiębiorstw. Takie podejście narusza także podstawową zasadę indywidualizacji odpowiedzialności i kary oraz zasadę legalności, co jest wynikiem oczywistych błędów w ocenie stanu faktycznego przedstawionego przez ENI w celu obalenia domniemania zastosowanego przez Komisję. W tych okolicznościach Komisja naruszyła wymóg wynikający z art. 253 WE nie uzasadniając należycie dokonanej oceny.
- ponadto, zaskarżona decyzja nie uwzględnia zasady ograniczonej odpowiedzialności spółek kapitałowych, wynikającej z prawa spółek wspólnego dla państw członkowskich, międzynarodowej praktyki prawnej i samego prawa wspólnotowego, co wydaje się być jednocześnie niespójne z kryteriami ustanowionymi w celu wykonania zasad wspólnotowego prawa konkurencji w odniesieniu do spraw dotyczących sukcesji/przejęcia przedsiębiorstw. Podobnie w odniesieniu do tych kwestii, zaskarżona decyzja nie zawiera uzasadnienia.

Spółka ENI wnosi także o uchylenie lub znaczne obniżenie nałożonej na nią grzywny, mając na względzie, że Komisja:

- nie dokonała oceny wpływu na właściwy rynek rzekomo ustalonego działania stanowiącego naruszenie;
- niewłaściwie zastosowała okoliczność obciążającą związaną z ponownym popełnieniem naruszenia tego samego typu, odnosząc się do decyzji wydanych wiele lat temu na podstawie art. 81 WE, które w żaden sposób nie dotyczą skarżącej, nawet na podstawie pełnionej przez nią roli spółki dominującej;
- ponadto, błędnie wykluczyła spółkę Syndial z grona adresatów niniejszej decyzji, naruszając w ten sposób kryteria ustanowione przez orzecznictwo i art. 23 rozporządzenia nr 1/2003, nie biorąc pod uwagę obrotu tej spółki.

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 13 grudnia 2006 r. w sprawie F-17/05 de Brito Sequeira Carvalho przeciwko Komisji, wniesione w dniu 14 lutego 2007 r. przez José António de Brito Sequeira Carvalho

(Sprawa T-40/07 P)

(2007/C 82/98)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: José António de Brito Sequeira Carvalho (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: O. Martins, adwokat)

Dруга strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne i zasadne;
- nakazanie Komisji przedstawienia wszystkich dokumentów dotyczących wnoszącego odwołanie znajdujących się w aktach administracyjnych Biura dochodzeń i dyscypliny Komisji (IDOC) lub aktach medycznych i wszystkich innych miejscach, rozpoczynając od dokumentów i aktów należących do postępowania poprzedzającego wniesienie skargi wszczętego w dniu 2 lutego 2001 r. dotyczących rzekomych dowodów zniesławiającego zachowania przypisywanych wnoszącemu odwołanie;
- nakazanie Komisji przedstawienia podstawy prawnej wszczęcia przez urzędnika Komisji postępowania lekarskiego mającego na celu ocenę zdrowia psychicznego wnoszącego odwołanie i jednocześnie zobowiązanie organu powołującego do wskazania podstawy prawnej powołania tego urzędnika w ramach dochodzenia administracyjnego dotyczącego okoliczności zniesławienia oraz do przedstawienia akt postępowania poprzedzającego wniesienie skargi;
- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej w sprawie F-17/05;
- stwierdzenie niezgodności z prawem postępowania lekarskiego prowadzonego w miejsce postępowania administracyjnego od 2001 r.;
- stwierdzenie naruszenia zasady rozsądnego czasu trwania postępowania przez to postępowania, które wciąż nie zostało zakończone;
- stwierdzenie nieważności i nieistnienia aktu wydanego przez urzędnika Komisji w dniu 18 czerwca 2004 r. ze względu na brak jego kompetencji i brak uzasadnienia oraz niemożliwości przypisania go Komisji;
- stwierdzenie nieistnienia w sensie prawnym aktu organu powołującego z dnia 28 czerwca 2004 r., jak również niedopuszczalności powoływania go przeciwko wnoszącemu odwołanie, ponieważ jest mu on nieznan;
- stwierdzenie, że Komisja prowadzi podwójną dokumentację zawierającą nieprawdziwe dane osobowe, krzywdzące dla wnoszącego odwołanie;

- stwierdzenie nieważności i niezgodności z prawem aktu lekarskiego z dnia 13 lipca 2004 r. zakazującego wnoszącemu odwołania wstępu na teren budynków Komisji, ponieważ nie stanowi on odpowiednio uzasadnionej decyzji organu powołującego;
- stwierdzenie nieważności aktu urzędnika Komisji z dnia 22 września 2004 r. przedłużającego rzekomo przymusowe urlopowanie wnoszącego odwołanie z powodu niezdolności do pracy o kolejnych sześć miesięcy oraz podjętych następnie środków opartych na dokumentach urzędnika organu powołującego z czerwca 2004 r.;
- uwzględnienie pozostałych żądań podniesionych w skardze w pierwszej instancji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej popełnił błąd opierając swoje orzeczenie na niewłaściwej podstawie prawnej, mianowicie na art. 59 regulaminu pracowniczego dotyczącego przymusowego urlopowania pracownika z powodu niezdolności do pracy, podczas gdy zdaniem wnoszącego odwołanie Komisja naruszyła art. 86 regulaminu pracowniczego oraz jego załącznik IX, jak również przepisy regulujące przebieg dochodzeń administracyjnych o postępowania dyscyplinarnych. Ponadto wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo wnoszącego odwołanie do obrony, art. 6 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, jak również zasadę sprawiedliwego procesu orzekając na podstawie niekompletnych akt i nie ustosunkowując się do zarzutu istnienia równoległej dokumentacji. Wnoszący odwołanie podnosi również naruszenie przez Sąd do spraw Służby Publicznej art. 8 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności w związku z wydaniem orzeczenia na podstawie nieprawdziwych dowodów. Ponadto w zaskarżonym wyroku Sąd do spraw Służby Publicznej nie zajął stanowiska w kwestii żądania wznowienia postępowania. Wnoszący odwołanie podnosi również, że Sąd do spraw Służby Publicznej w sposób niezgodny z prawem zaniechał wywiedzenia konsekwencji prawnych z zarzutu braku kompetencji urzędnika Komisji, który wydał decyzję o przymusowym urlopowaniu wnoszącego odwołanie ze względu na niezdolność do pracy, podczas gdy zdaniem wnoszącego odwołanie Sąd powinien był je wywieść stwierdzając nieistnienie tej decyzji ze względu na brak kompetencji wydającego ją podmiotu oraz brak uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — IPK International — World Tourism Marketing Consultants przeciwko Komisji

(Sprawa T-41/07)

(2007/C 82/99)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: IPK International — World Tourism Marketing Consultants (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Pitschas)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 4 grudnia 2006 r. C (2006) 6452 w sprawie odzyskania środków w wysokości 318 000 EUR wraz z odsetkami za zwłokę;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca zwraca się przeciwko decyzji Komisji z dnia 4 grudnia 2006 r. C (2006) 6452 w sprawie odzyskania środków, które skarżąca otrzymała na projekt ECODATA jako zaliczkę przed cofnięciem decyzji udzielającej zamówienie. Decyzja ta wydana została na podstawie art. 256 WE.

Uchylenie decyzji w sprawie przyznania pomocy na utworzenie bazy danych turystyki ekologicznej w Europie nastąpiło w drodze decyzji Komisji z dnia 13 maja 2005 r. i zostało zaskarżone przez skarżącą do Sądu Pierwszej Instancji (zob. sprawa T-297/05).

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z prawem. Oparta jest ona sprzecznej z prawem decyzji uchylającej i automatycznie podziela sprzeczność z prawem tej decyzji. Ponadto jest ona jednostronnym aktem prawnym, chociaż podnoszone tą decyzją roszczenie ma charakter umowny i z tego powodu może być dochodzone jedynie w drodze cywilnoprawnej przed właściwymi sądami krajowymi państwa członkowskiego.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — Dow Chemical i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-42/07)

(2007/C 82/100)

Język postępowania: angielski

Strony

Strony skarżące: The Dow Chemical Company (Midland, Stany Zjednoczone), Dow Deutschland Inc. (Schwalbach, Niemcy), Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (Schwalbach, Niemcy), Dow Europe GmbH (Horgen, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci D. Schroeder, P. Matthey, T. Graf)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- The Dow Chemical Company wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji, w zakresie, w jakim jest ona jej adresem;

- Dow Deutschland Inc. wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji, w zakresie w jakim stwierdza on, że z dniem 1 lipca 1996 r. Dow Deutschland Inc. naruszyła art. 81 WE i 53 EOG;
- wszystkie strony skarżące (oraz posiłkowo, The Dow Chemical Company) wnoszą do Sądu o znaczące zmniejszenie kwoty grzywiny, która została na nie nałożona;
- wszystkie strony skarżące wnoszą do Sądu o:
  - obciążenie Komisji wszystkimi poniesionymi przez nie kosztami, które są związane z tą sprawą, jak również kosztami, poniesionymi w celu ustanowienia gwarancji bankowej, w oczekiwaniu na wyrok Sądu w przedmiocie tej skargi, obejmującej kwotę grzywiny, jaką na nie nałożono w zaskarżonej decyzji;
  - podjęcie wszelkich środków, które Sąd uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga zmierza do częściowego stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie COMP/F/38.638 — kauczuk butadienowy i kauczuk styrenowo-butadienowy emulsyjny, w której Komisja uznała, że poprzez uzgodnienie docelowych cen towarów, dokonanie podziału klientów na podstawie porozumień o niepodejmowaniu agresywnych działań i wymianę drażliwych informacji handlowych dotyczących cen, konkurentów i klientów w sektorze kauczuku butadienowego i kauczuku styrenowo-butadienowego emulsyjnego, strony skarżące oraz inne przedsiębiorstwa naruszyły art. 81 WE i art. 53 EOG.

Skarżące przedstawiają trzy główne zarzuty na poparcie ich skargi:

W zarzucie pierwszym podzielonym na trzy części, The Dow Chemical Company (zwana dalej „TDCC”) utrzymuje, że Komisja naruszyła prawo: a) opierając stwierdzenie naruszenia, jakiego dopuściła się TDCC na domniemaniu, zgodnie z którym należąca do niej w całości spółka zależna według reguły postępuje według poleceń wydawanych przez spółkę matkę nie sprawdzając tego, czy spółka matka wykonała rzeczywiście takie uprawnienia; b) nakładając na nią grzywnę, uznając jej odpowiedzialność za naruszenia popełnione przez jej spółki zależne; oraz c) nie wykonując jej uprawnień w zakresie oceny służących podjęciu decyzji, czy adresatem jej decyzji powinna być TDCC.

W zarzucie drugim, Dow Deutschland Inc. i TDCC utrzymują, że Komisja popełniła błędy faktyczne i błędy co do prawa przy ustalaniu okresu uczestnictwa Dow Deutschland Inc. w naruszeniu ze względu na wybranie przez nią dnia 1 lipca 1996 r. jako daty rozpoczęcia naruszenia.

W zarzucie trzecim, skarżące utrzymują, że Komisja popełniła błędy faktyczne i błędy co do prawa przy obliczaniu wyjściowej

kwoty grzywien, które zostały na nie nałożone. Podnoszą one w szczególności, że Komisja dopuściła się błędów w ocenie wagi naruszenia poprzez zróżnicowane traktowanie kwot wyjściowych, stosowanie czynnika mnożnikowego celem zapewnienia wystarczająco odstraszaającego skutku grzywien i ostatecznie, powiększenie wyjściowej kwoty grzywien z uwagi na czas trwania naruszenia.

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 13 grudnia 2006 r. w sprawie F-22/05 Neophytou przeciwko Komisji, wniesione w dniu 14 lutego 2007 r. przez Neophytosa Neophytou

(Sprawa T-43/07 P)

(2007/C 82/101)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Neophytos Neophytou (Itzig, Luksemburg)
(przedstawiciel: S. A. Pappas, avocat)

Dруга strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku i w konsekwencji zaskarżonej decyzji organu powołującego;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu skarżący wnosi o uchylenie wyroku wydanego przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-22/05 w zakresie, w jakim stwierdza on niedopuszczalność zarzutów sformułowanych na rozprawie przez skarżącego oraz brak naruszenia zasady niedyskryminacji.

Skarżący podnosi na poparcie swego pierwszego zarzutu, że jego argument dotyczący składu komisji konkursowej powinien zostać dopuszczony, ponieważ opierał się na nowych okolicznościach faktycznych, które według niego ujawnione zostały dopiero na rozprawie. Podnosi ponadto, że niezgodny z prawem skład organu jest kwestią właściwości i stąd powinien być uwzględniony z urzędu. W konsekwencji skarżący twierdzi, że nie powinien zostać pozbawiony prawa do podniesienia tej nowej okoliczności.

Skarżący zwraca uwagę na to, iż zarzut ten jest bezpośrednio związany z jego drugim zarzutem opartym na naruszeniu zasady niedyskryminowania wynikającym z nieprawidłowego składu komisji konkursowej. Na tej podstawie, skarżący podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej nie zastosował prawidłowo tej zasady, a przynajmniej nie uzasadnił wystarczająco w odniesieniu do cech szczególnych tego konkursu; ponadto źle zrozumiał jego zarzuty i nie dokonał analizy niektórych z nich.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — Kaučuk przeciwko Komisji

(Sprawa T-44/07)

(2007/C 82/102)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kaučuk a.s. (Kralupy nad Vltavou, Republika Czeska) (przedstawiciele: adwokaci M. Powell i K. Kuik)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 do 3 spornej decyzji w całości lub w części w zakresie, w jakim dotyczą one strony skarżącej;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 2 spornej decyzji, w zakresie w jakim nakłada on na Kaučuk grzywnę wynoszącą 17,55 mln EUR i ustalenie znacznie niższej kwoty grzywny; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami tego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie COMP/F/38.638 — kauczuk butadienowy i kauczuk styrenowo-butadienowy emulsyjny, w której Komisja uznała, że poprzez uzgodnienie cen towarów, dokonanie podziału klientów na podstawie porozumień o niepodejmowaniu agresywnych działań i wymianę informacji handlowych dotyczących cen, konkurentów i klientów skarżąca oraz inne przedsięwzięcia naruszyły art. 81 WE i art. 53 Porozumienia EOG.

Na poparcie tej skargi, strona skarżąca utrzymuje, że Komisja:

- naruszyła prawo przypisując skarżącej prowadzoną sprzedaż przez jej pośrednika Tavorex, niezależnego podmiotu prawnego;
- naruszyła prawo nie przedstawiając w sposób wymagany prawem dowodów na to, że w okresie od listopada 1999 r. do listopada 2002 r. Tavorex dopuścił się pojedynczego i ciągłego naruszenia;
- dopuściła się oczywistego błędu w ocenie uznając, że te same fakty są wystarczającym dowodem na to, że Tavorex dopuścił się naruszenia, lecz nie są wystarczającym dowodem na to, że zostało ono popełnione przez innego producenta;
- naruszyła prawo stosując wspólnotowe prawo konkurencji w odniesieniu do strony skarżącej i spółki Tavorex, nie ustalając przy tym występowania wystarczającego związku między skarżącą a spółką Tavorex, przedmiotową działalnością i obszarem Wspólnot Europejskich, co jest sprzeczne z orzecznictwem dotyczącym eksterytorialnego stosowania wspólnotowego prawa konkurencji;
- dopuściła się oczywistego naruszenia prawa i popełniła oczywisty błąd w ocenie uznając, że przez pośrednika Tavorex skarżąca dopuściła się naruszenia w zakresie kauczuku butadienowego, towaru który nie jest ani sprzedawany, ani też produkowany przez skarżącą;
- dla celów ustalenia wymiaru grzywny, nie przedstawiła dowodów na to, czy przez pośrednika Tavorex skarżąca dopuściła się naruszenia umyślnie lub na skutek niedbalstwa; oraz
- dopuściła się oczywistego naruszenia prawa i popełniła oczywisty błąd w ocenie nie stosując wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — Unipetrol przeciwko Komisji

(Sprawa T-45/07)

(2007/C 82/103)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Unipetrol a.s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciele: adwokaci J. Matějček i I. Janda)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości lub w części, przynajmniej w zakresie w jakim dotyczy ona spółki Unipetrol;
- posiłkowo, wykonanie przysługującej Trybunałowi nieograniczonej jurysdykcji; oraz
- obciążenie Komisji kosztami tego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca dąży do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie COMP/F/38.638 kauczuk butadienowy i kauczuk styrenowo-butadienowy w emulsji, w której Komisja stwierdziła, że poprzez uzgodnienie cen towarów, dokonanie podziału rynku klientów na podstawie porozumień o niepodjęciu agresywnych działań i wymianę informacji handlowych dotyczących cen, konkurentów i klientów, skarżąca wraz z innymi przedsiębiorstwami naruszyła art. 81 WE i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Na poparcie swoich żądań skarżąca twierdzi, że Komisja:

- popełniła błąd w ocenie nieuwzględniając dowodu na to, że posiadanie przez skarżącą wszystkich udziałów w spółce Kaučuk ma charakter czysto finansowy lub ewentualnie, popełniła oczywisty błąd w ocenie nieuwzględniając dowodu na prowadzenie przez spółkę Kaučuk rynkowej działalności w charakterze niezależnego podmiotu gospodarczego, bez żadnej ingerencji skarżącej w sprzedaż i politykę marketingową tej spółki w dziedzinie emulsyjnego kauczuku butadienowo-styrenowego; oraz
- naruszyła prawo dwukrotnie przypisując to samo zachowanie dwóm odmiennym podmiotom gospodarczym tj. spółce Kaučuk i skarżącej będącej udziałowcem tej spółki.

Pozostałe zarzuty i główne argumenty podniesione przez skarżącą są takie same lub podobne do tych podniesionych w sprawie T-44/07 Kaučuk przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2007 r. — ratiopharm przeciwko OHIM (BioGeneriX)

(Sprawa T-47/07)

(2007/C 82/104)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ratiopharm GmbH (Ulm, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Völker)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie R1047/2004-4 dotyczącej zgłoszenia nr 001701762;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „BioGeneriX” dla towarów i usług z klas 5, 35, 40 i 42 (zgłoszenie nr 1 701 762)

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, z uwagi na to, że zgłoszony znak towarowy ma dostateczny charakter odróżniający i nie ma konieczności pozostawienia go do swobodnego używania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2007 r. — ratiopharm przeciwko OHIM (BioGeneriX)

(Sprawa T-48/07)

(2007/C 82/105)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ratiopharm GmbH (Ulm, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Völker)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie R1048/2004-4 dotyczącej zgłoszenia nr 001701762;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „BioGeneriX” dla towarów z klas 1 i 5 (zgłoszenie nr 2 603 124).

Decyzja eksperta: częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, z uwagi na to, że zgłoszony znak towarowy ma dostateczny charakter odróżniający i nie ma konieczności pozostawienia go do swobodnego używania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2007 r. — Movimondo Onlus przeciwko Komisji

(Sprawa T-52/07)

(2007/C 82/106)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Movimondo Onlus (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Vitali, G. Verusio, G.M. Roberti, A. Franchi)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie zaskarżonej decyzji;
- ewentualnie stwierdzenie, w oparciu o art. 241 WE, niezgodności z prawem i braku zastosowania art. 133 i 175 rozporządzenia Komisji nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Niniejszą skargą Associazione Movimondo ONLUS, pozarządowa organizacja współpracy i solidarności międzynarodowej, wnosi na podstawie art. 230 akapit czwarty WE o uchylenie decyzji Komisji z dnia 1 grudnia 2006 r. (nr C (2006) 5802 wersja ostateczna) nakładającej na organizację pozarządową (ONG) MOVIMONDO karę administra-

cyjną za poważne naruszenie etyki zawodowej i ciężkie uchybienie postanowieniom umownym.

2. Należy w tym względzie dodać, że stosunki zobowiązaniowe z Komisją odnośnie do pomocy humanitarnej oraz interwencji w ramach współpracy i rozwoju są regulowane umowami zwanymi umowami subwencyjnymi (Grant Agreements), zawartymi na podstawie umów ramowych o partnerstwie (Framework Partnership Agreements, zwanymi dalej „FPA”) oraz ogólnymi warunkami mającymi zastosowanie do umów. W szczególności Komisja postanowiła nałożyć sporną karę w stosunku do następujących umów ramowych ECHO stanowiących przedmiot niniejszej sprawy:

— FPA nr 3-134, podpisana w dniu 6 listopada 2003 r.;

— FPA nr CCP 99/0119 z dnia 26 lutego 1999 r.

3. W uzasadnieniu swojej skargi o uchylenie decyzji z dnia 1 grudnia 2006 r. Movimondo podnosi pięć zarzutów.

W pierwszym zarzucie skarżąca podnosi naruszenie prawa odnośnie do art. 93, 96 i 114 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich oraz podnosi zarzut niezgodności z prawem art. 133 i 175 rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady nr 1605/2002 w związku z naruszeniem art. 183 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich.

W drugim zarzucie skarżąca podnosi błędną i niepełną ocenę okoliczności faktycznych ze strony Komisji, stanowiącą podstawę zarzutów wobec skarżącej oraz brak ostatecznych danych, na których opiera się decyzja nakładająca karę.

W trzecim zarzucie skarżąca podnosi naruszenie zasady ogólnej ochrony prawa do obrony.

W czwartym zarzucie skarżąca podnosi błąd w ocenie faktów, w oparciu o które nałożono karę oraz przypisanie skarżącej nieistniejących okoliczności. Jednocześnie podnosi ona naruszenie zasady proporcjonalności i brak uzasadnienia w odniesieniu do „skutecznego, proporcjonalnego i odstraszającego” charakteru kar, którego wymaga art. 114 rozporządzenia finansowego nr 1605/2002.

Wreszcie w piątym zarzucie skarżąca podnosi po pierwsze, nieokreślony charakter projektów, które stanowią podstawę zaskarżonej decyzji, jak również prekluzję. Jednocześnie podnosi ona nieistnienie aktu wspólnotowego przewidującego karę, jak również naruszenie art. 2 ust. 2 i art. 3, ust. 1 ww. rozporządzenia Rady 2988/95. Po drugie, podnosi naruszenie art. 175 i 133 ww. rozporządzenia Komisji nr 2342/2002.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2007 r. — Vtesse Networks przeciwko Komisji

(Sprawa T-54/07)

(2007/C 82/107)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vtesse Networks Ltd. (St. Albans, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: H. Mercer, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji w zakresie w jakim stwierdza on, że zastosowanie przez Zjednoczone Królestwo podatku od nieruchomości niemieszkalnych wobec spółki BT plc [główny operator telekomunikacyjny] od 1995 r. do końca 2005 r. nie stanowi pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, jakie poniosła spółka Vtesse.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca dąży do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2006/951/WE⁽¹⁾ z dnia 12 października 2006 r. stwierdzającej, że zastosowanie przez Zjednoczone Królestwo podatku od nieruchomości niemieszkalnych wobec spółki BT plc i Kingston Communications plc od 1995 r. do końca 2005 r. nie stanowi pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE.

Strona skarżąca utrzymuje, że Komisja nie rozważyła i/lub nie zbadała sytuacji niekorzystnej z punktu widzenia konkurencji, w jakiej znalazła się strona skarżąca pod względem opodatkowania krańcowego wobec spółki BT plc przedstawiając wraz ze spółką BT plc ofertę umowy z klientami na detalicznie dzierżawione łącza o wysokiej przepustowości włókien światłowodowych.

Strona skarżąca utrzymuje, iż Komisja naruszyła prawo stosując art. 87 ust. 1 WE a zwłaszcza, nie definiując rynku właściwego, a co za tym idzie nie wskazując również rzeczywistej korzyści odniesionej przez spółkę BT plc wynikającej z zastosowania podatku komunalnego do konkurencji w zakresie opodatkowania krańcowego.

W dalszej kolejności strona skarżąca utrzymuje, że Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie znaczenia i zasadności kategorii umów, w których strona skarżąca znajdowała się w pozycji konkurencyjnej w stosunku do BT plc i nie zbadała w sposób wystarczający okoliczności dotyczących konkurencji w zakresie opodatkowania krańcowego, co spowodowało, iż w swojej ocenie Komisja oparła się na udziale rynkowym spółki BT plc wynoszącym 12 %, podczas gdy zdaniem strony skarżącej najwłaściwszym udziałem rynkowym spółki BT plc był udział na poziomie 78 %.

Ostatecznie, skarżąca utrzymuje, iż Komisja nie uzasadniła w sposób wystarczający spornej decyzji w odniesieniu do sytuacji konkurencyjnej, w jakiej znalazły się strona skarżąca i spółka BT plc.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 12 października 2006 r. dotycząca naliczania przez Zjednoczone Królestwo podatku od nieruchomości niemieszkalnych od infrastruktury telekomunikacyjnej w Zjednoczonym Królestwie (C 4/2005 (ex NN 57/2004, ex CP 26/2004) (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4378) (Dz.U. L 383 z 2006 r., str. 70).

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2007 r. — Niderlandy przeciwko Komisji

(Sprawa T-55/07)

(2007/C 82/108)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: H. G. Sevenster i D. J. M. de Grave)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 14 grudnia 2006 r. (Dz.U. L 355, str. 96) wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) w części, w której dotyczy ona Niderlandów, a w szczególności korekty finansowej zastosowanej w odniesieniu do wydatków nie kwalifikujących się do dofinansowania wypłaconych przez EFOGR, Sekcja Gwarancji, za rok 2002 w wysokości 5,67 mln EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi Niderlandy podnoszą po pierwsze, że naruszony został art. 4 rozporządzenia nr 2603/1999⁽¹⁾, ponieważ dokonano nieprawidłowego zastosowania i wykładni pojęcia „wydatków wieloletnich” w rozumieniu tego artykułu.

Po drugie skarżący powołuje się na naruszenie art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1257/11999⁽²⁾ i jednocześnie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań w ten sposób, że w wyniku procedury przeprowadzonej przez Niderlandy zastosowana została korekta w wysokości pełnej kwoty, chociaż Komisja zatwierdziła wcześniej w ramach procedury zatwierdzania niderlandzkiego dokumentu programowego dla wsparcia rozwoju obszarów wiejskich 2000-2006 umieszczenie pozycji w Sekcji Gwarancji.

Skarżący podnosi zarzut ewentualny, że naruszone zostały art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/1999 ⁽³⁾ i art. 5 ust. 2 lit. c) rozporządzenia nr 729/70 ⁽⁴⁾ w ten sposób, że zostały one nieprawidłowo zastosowane w zaskarżonej decyzji, ponieważ Wspólnota nie poniosła żadnej szkody finansowej w wyniku procedury przeprowadzonej przez Niderlandy.

Skarżący podnosi kolejny zarzut ewentualny, że naruszona została zasada proporcjonalności w ten sposób, że zastosowana została korekta w wysokości pełnej kwoty, chociaż te środki finansowe EFOGR — co jest bezsporne — zostały wykorzystane przez Niderlandy prawidłowo w tym znaczeniu, że Wspólnota nie poniosła żadnej szkody finansowej w wyniku procedury przeprowadzonej przez Niderlandy.

W końcu skarżący podnosi naruszenie obowiązku uzasadnienia, ponieważ korekta w wysokości pełnej kwoty została zastosowana bez uzasadnienia i wbrew stwierdzeniom organu arbitrażowego, chociaż te środki finansowe EFOGR — co jest bezsporne — zostały wykorzystane przez Niderlandy prawidłowo w tym znaczeniu, że Wspólnota nie poniosła żadnej szkody finansowej w wyniku procedury przeprowadzonej przez Niderlandy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2603/1999 z dnia 9 grudnia 1999 r. ustanawiające zasady przekazywania wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich przewidzianego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1257/1999 (Dz.U. L 36, str. 26).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia (Dz.U. L 160, str. 80).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, str. 103).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 94, str. 13).

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — Banca Sanpaolo Imi przeciwko Komisji

(Sprawa T-37/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/109)

Język postępowania: włoski

Prezes czwartej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 4.5.2002.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — Banca Intesa Banca Commerciale italiana przeciwko Komisji

(Sprawa T-39/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/110)

Język postępowania: włoski

Prezes czwartej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 4.5.2002.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — Capitalia, dawniej Banca di Roma, przeciwko Komisji

(Sprawa T-40/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/111)

Język postępowania: włoski

Prezes czwartej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 4.5.2002.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — MCC przeciwko Komisji

(Sprawa T-41/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/112)

Język postępowania: włoski

Prezes czwartej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 4.5.2002.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 1 marca 2007 r. — Sundholm przeciwko Komisji

(Sprawa F-30/05) ⁽¹⁾

(Urzednicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za rok 2003 — Obowiązek uzasadnienia sprawozdania — Prawo do obrony)

(2007/C 82/113)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Asa Sundholm (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo S. Orlandi, X. Martin, A. Coolen i E. Marchal, następnie S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i M. Velardo, pełnomocnicy oraz F. Herbert i L. Eskenazi, avocats)

Przedmiot sprawy

Uchylenie sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącej w postępowaniu za rok 2003.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron poniesie koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 193 z 6.8.2005, str. 31 (sprawa pierwotnie zarejestrowana w Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod sygnaturą T-197/05 i przekazana do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15.12.2005 r.).

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 1 marca 2007 r. — Fardoom i Ashbrook przeciwko Komisji

(Sprawa F-72/05) ⁽¹⁾

(Urzednicy — Zwrot kosztów — Koszty wyjazdu służbowego — Odmowa wydania polecenia wyjazdu służbowego wnioskowanego w ramach działalności związkowej — Interes prawny — Niedopuszczalność)

(2007/C 82/114)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mohammad Reza Fardoom (Roodt-sur-Syre, Luksemburg) i Michael Ashbrook (Strassen, Luksemburg) (przedstawiciele: początkowo G. Bounéou i F. Frabetti, następnie F. Frabetti, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i V. Joris, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Uchylenie decyzji Komisji o odmowie wydania polecenia wyjazdu służbowego, o które skarżący wnioskowali w ramach ich działalności związkowej.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Każda ze stron ponosi swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 229 z 17.9.2005, str. 37 (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie Pierwszej Instancji pod nr T-291/05 i przekazana Sądowi do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15 grudnia 2005 r.).

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 1 marca 2007 r. — Neirinck przeciwko Komisji

(Sprawa F-84/05) ⁽¹⁾

(Urzędnicy — Pracownik tymczasowy — Dopuszczalność — Żądanie w rozumieniu art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Rzekoma ekspektatywa zatrudnienia)

(2007/C 82/115)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Wineke Neirinck (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: G. Vandersanden, L. Levi i C. Ronzi, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Martin i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie odszkodowania z tytułu szkody poniesionej przez skarżącą w wyniku niezatrudnienia jej w charakterze pracownika tymczasowego z uwagi na rzekomy błąd administracji pozwanej

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron ponosi koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 281 z 12.11.2005, str. 29 (sprawa pierwotnie wpisana do rejestru Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod numerem T-334/05 i następnie przekazana Sądowi do spraw Służby Publicznej postanowieniem z dnia 15 grudnia 2005 r.).

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 14 lutego 2007 r. — Fernández Ortiz przeciwko Komisji

(Sprawa F-1/06) ⁽¹⁾

(Urzędnicy — Zatrudnienie — Okres próbny — Rozwiązanie stosunku pracy po zakończeniu okresu próbnego)

(2007/C 82/116)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Fernández Ortiz (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. R. Iturriagoitia Bassas)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Clotuche-Duvieusart, L. Lozano Palacios i L. Escobar Guerrero, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Uchylenie decyzji Komisji Wspólnot Europejskich o rozwiązaniu stosunku pracy po zakończeniu okresu próbnego

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron pokryje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 74 z 25.3.2006 r.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2006 r. — Meister przeciwko OHIM

(Sprawa F-138/06)

(2007/C 82/117)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Herbert Meister (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciel: Hans-Joachim Zimmermann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego

Żądania strony skarżącej

- uchylenie dorozumianej decyzji oddalającej Prezesa Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 18 września 2006 r., wydanej na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- ewentualnie, uchylenie dorozumianej decyzji oddalającej Prezesa OHIM z dnia 18 września 2006 r., wydanej na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego oraz decyzji oddalającej na piśmie Prezesa OHIM z dnia 20 września 2006 r. (datowanej na 18 września 2006 r.);
- ewentualnie, uchylenie wydanej na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego decyzji oddalającej na piśmie Prezesa OHIM z dnia 20 września 2006 r.;

- pomocniczo, uchylenie zawiadomienia OHIM z dnia 9 czerwca 2006 r. o ostatecznych punktach awansu za 2006 r. („definitive promotion points 2006”);
- pomocniczo, uchylenie dorozumianej decyzji oddalającej Prezesa OHIM z dnia 27 listopada 2006 r.;
- zasądzenie od OHIM na rzecz skarżącego odpowiedniej kwoty sięgającej do wysokości rocznego wynagrodzenia, ale nie mniej niż 45.000 EUR;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, zatrudniony jako urzędnik w Urzędzie Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) w Alicante, Hiszpania, kwestionuje sprawozdania, które strona pozwana powinna sporządzać na jego temat co dwa lata, które według niego zawierały błędy w swojej treści oraz były dotknięte nieprawidłowości, ponieważ wiele razy nie zostały sporządzone. Wobec tego skarżący wnosi o uchylenie wszystkich dorozumianych decyzji strony pozwanej, wydanych na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego oraz o zmianę punktów awansu przyznanych błędnie przez stronę pozwaną w 2006 r.

Skarżący podnosi również, że strona pozwana w ciągu wielu lat w sposób sprzeczny z prawem naruszała art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego poprzez zamierzone i sprzeczne z dobrymi obyczajami naruszanie jego praw pracowniczych. Wnosi zatem o zadośćuczynienie w związku z „mobbingiem” oraz ciągłym naruszaniem jego praw osobistych.

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2007 r. — Chassagne przeciwko Komisji

(Sprawa F-8/07)

(2007/C 82/118)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Olivier Chassagne (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: Y. Minatchy, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Komisji z dnia 23 czerwca 2006 r. oraz 27 października 2006 r. oraz podjęcie działań, które z tego uchylenia wynikają dla skarżącego;
- orzeczenie wszelkich środków niezbędnych dla zabezpieczenia praw i interesów skarżącego;

- zasądzenie od pozwanego odszkodowania i zadośćuczynienia w kwocie 1 EUR;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżonymi decyzjami Komisja przeniosła skarżącego, w tym czasie urzędnika DG TREN oddelegowanego do pełnienia funkcji związkowych na pół etatu, z listy tego DG na „listę A*10 załącznika IV” w postępowaniu w sprawie awansu za 2006 r.

Na poparcie swej skargi, skarżący podnosi w szczególności, że decyzje te i) naruszają zasadę obowiązku uzasadnienia; ii) pozbawione są podstawy prawnej; iii) naruszają art. 6 ust. 3 lit. b) ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu pracowniczego.

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2007 r. — Scozzaro przeciwko EMEA

(Sprawa F-13/07)

(2007/C 82/119)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Salvatore Scozzaro (Broxbourne, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (EMA)

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji z dnia 31 marca 2006 r., w której dyrektor wykonawczy EMA oddalił wniosek skarżącego o powołanie komisji ds. inwalidztwa, a także decyzji potwierdzającej z dnia 25 października 2006 r.;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 17 marca 2005 r. skarżący, pracownik tymczasowy EMA, uległ wypadkowi przy pracy, w wyniku którego stał się — jak twierdzi — niezdolny do pracy. W dniu 14 lutego 2006 r. poinformowano go, że jego umowa nie zostanie przedłużona na okres po dniu 15 października 2006 r. Jego wniosek o powołanie komisji ds. inwalidztwa został oddalony.

Na poparcie swej skargi, skarżący podnosi w szczególności naruszenie art. 31 akapit pierwszy oraz art. 33 akapit pierwszy warunków zatrudnienia innych pracowników, których wykładni dokonał Sąd do spraw Służby Publicznej w wyroku z dnia 16 stycznia 2007 r. w sprawie F-119/05 Gesner przeciwko OHIM, dotychczas nieopublikowanym w Zbiorze.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — Caló przeciwko Komisji

(Sprawa F-14/07)

(2007/C 82/120)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Giuseppe Caló (Luksenburg, Luksenburg) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji o odrzuceniu kandydatury skarżącego na stanowisko dyrektora dyrekcji „Statystyki przedsiębiorstw” w Urzędzie Statystycznym Wspólnot Europejskich;
- uchylenie decyzji o powołaniu X na to stanowisko;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącego symbolicznego 1 EUR tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem działanie administracji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik zatrudniony przez pozwaną, zaskarżył przed Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich po pierwsze, decyzję o przeniesieniu na stanowisko głównego doradcy w dyrekcji generalnej, w której jest zatrudniony ⁽¹⁾ oraz po drugie, decyzję o odrzuceniu jego kandydatury na stanowisko dyrektora w tej samej dyrekcji generalnej ⁽²⁾, a także przed Sądem do spraw Służby Publicznej ⁽³⁾: decyzje wydane w ramach reorganizacji dyrekcji generalnej Eurostat, o odrzuceniu jego kandydatury na stanowisko dyrektora. Niniejszym kwestionuje decyzję o odrzuceniu jego kandydatury na inne stanowisko dyrektora w

tej samej dyrekcji generalnej i powołaniu na to stanowisko innego kandydata.

W uzasadnieniu swojej skargi skarżący podnosi w szczególności oczywisty błąd w ocenie oraz naruszenie: i) art. 7, 29 i 45 regulaminu pracowniczego; ii) zasad dotyczących oceny, selekcji i powołania personelu wyższego szczebla Komisji, określonych w komunikacie z dnia 22 listopada 2000 r.; iii) zasad dotyczących oceny personelu wyższego szczebla w grupie zaszeregowania A1 i A2, określonych w komunikacie z dnia 10 marca 2004 r.; iv) ogłoszenia o wolnym stanowisku nr COM/2006/164.

⁽¹⁾ Sprawa T-118/04 (Dz.U. C 118 z 30.4.2004 r., str. 47).

⁽²⁾ Sprawa T-134/04 (Dz.U. C 146 z 29.5.2004 r., str. 6).

⁽³⁾ Sprawa F-79/06 (Dz.U. C 237 z 30.9.2006 r., str. 17).

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 27 lutego 2007 r. — Rounis przeciwko Komisji

(Sprawa F-78/05) ⁽¹⁾

(2007/C 82/121)

Język postępowania: francuski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 271 z 29.10.2005, str. 22.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 14 lutego 2007 r. — Geert Haelterman i.in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-102/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/122)

Język postępowania: francuski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 28.10.2006, str. 35.